

Rövidhírek

Miért csak egy, ha lehet duál is? Vállalatokkal együttműködve Egyetemünk a jövő tanévtől duális képzési formában is elindítja az Élelmiszermérnök alapszakot és a Számvitel mesterszakot. Tervek szerint a cégeknél szerzett tapasztalatnak köszönhetően a hallgatók értékes diplomájuk mellé rendkívül versenyképes tudás birtokosai is lesznek. Az élelmiszermérnökök a Co-op Hungary Zrt. vagy a Spar Magyarország Kft. segítségével szerezhethetnek gyakorlatot, míg a számvitelt hallgatóknak a PwC, a KPMG vagy a Deloitte adhat hasznos tapasztalatot.

Önnek egy új SZMSZ-e érkezett Hatályba lépett Egyetemünk új Szervezeti és Működési Szabályzata. A február 3-i szenátusi ülésen elfogadott SZMSZ-t a kancellári

pozíció létrejötte tette szükségessé. A dokumentum Szervezeti és Működési Rend részébe beleépült a kancellár szerepe, de átalakult a Foglalkoztatási Követelményrendszer is, mivel ezután megoszlik a rektor és a kancellár között a munkáltatói jog gyakorlása. Az új posztból adódó kényeszerű változások mellett az egyetem belső szabályzatai is jelentős szerkesztésen estek át, így például új elemként megjelent a preambulum, amely áttekintést ad intézményünk történetéről.

Pályafutás tárlat

Idén tavasszal is lesz állásbörze Egyetemünk főépületében. Az április 1-2. között sorra kerülő Karrier Expo a jelenlevő vállalatok sokszínűségének köszönhetően egyaránt remek lehetőséget nyújt munkakeresésre az alap-

illette mesterszakos hallgatók számára csakúgy, mint a frissdiplomásoknak. Az eseményről, a megrendező programokról, illetve a kiállítókról részletesebb tájékoztatót kaphattok a Karrier Expo honlapján (www.karrierexpo.hu), vagy a Vállalati Kapcsolatok és Karrier Irodában.

Továbbra is a legjobbak között Egyetemünk ismét előkelő helyet szerzett meg az Eduniversal Best Masters Ranking 2014-2015-es tanévre elkészített listáján. 154 ország 4000 mesterképzését és 30 MBA programját vizsgálva globálisan a Vidékfejlesztési agrármérnök szakunk a 23. helyezést érte el a maga kategóriájában. A kelet-európai régióban a Corvinus kilenc mesterképzését és két MBA programját is kiemelkedően ta-

lálták: többek között az Executive MBA Program a 3., a Full-time MBA Program a 4., a Számvitel és a Marketing mesterszak pedig az 5. helyen végzett.

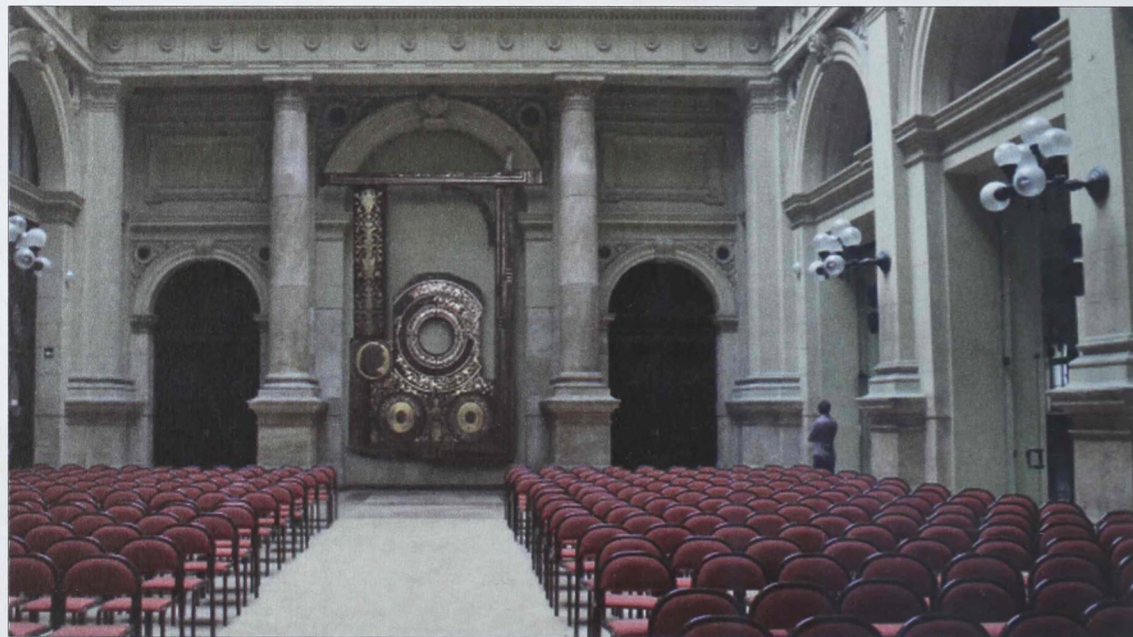
Együttműködünk a hallgatókért Stratégiai partnerségi és együttműködési megállapodást kötött a Budapesti Corvinus Egyetem a Földművelésügyi Minisztériummal. A dokumentumban a Minisztérium elismeri az Egyetem agrárgazdasági képzéseinek fontosságát, illetve támogatja az itt zajló oktatás és kutatás színvonalának megőrzését és fejlesztését, cserébe pedig számít az egyetem által nyújtott segítségre a jogszabály-előkészítésben, az átfogó programok, valamint a stratégiai dokumentumok megalkotásában.

ZSILA HAJNALKA

Corvina pótolja majd a Marx-szobrot

A „Hagyomány és megújulás” című pályamű nyerte meg a Corvinus Egyetem új szimbólumainak kidolgozására kiírt pályázatát. Az Egyetem 2004-ben vette fel a Corvinus nevet, ezért a művészeti verseny célja az volt, hogy a beérkező alkotások jelképezzék az elmúlt tíz év alatt bekövetkezett szemléleti és szerkezeti megújulást, valamint az intézmény szellemiségét. Cél volt továbbá, hogy alma materünk teret adjon a kortárs képzőművészetnek. A Kotormán Ábel Csongor és Gwizdala Dáriusz által megalkotott győztes koncepció több változást hoz majd a Főépület díszítőelemei között.

Az aulán korábban ikonikus komorsággal végignéző, 2014-ben az egyetem történeti kiállításra áthelyezett Marx-szobor helyére e szerint egy felfüggesztett, absztrakt dombormű kerülhet. A szerzőpáros a Mátyás király korából ismert corvinákból merített ihletet. A hat méter magas, aranyozott acélból

készülő alkotás fő motívuma egy Corvin-kódexek közül származó Biblia fedőlapját reprezentálja. Nemcsak az aulában lesz új szobor, hanem a főbejárat díszlépcsőjének két oldalára is kerül egy-egy mű. A bal oldali fülkébe a „Megújulás”, míg a jobb oldaliba a „Hagyomány” névre keresztelt bronzszobrot helyezik majd bele. Az alkotások a reneszánsz korstílus jegyeit hordozzák, ám mégis szoros kap-

csolatban állnak az aulába szánt domborművel.

A „Hagyományt” képviselő idős férfi kezében található könyvet a Mátyás korából származó Biblia borítójának mintázata díszíti, míg a „Megújulást” ábrázoló fiatal kezében az előbb említett könyv fedőlapján látható mintázatok kapcsolódnak, ezzel illusztrálva a megújulás energiáit. A mű leírása szerint az előbbi figura sokkal ko-

molyabb és zártabb, míg az utóbbi nyitottabb és dinamikusabb kisérgázzal rendelkezik.

A két szobor felett a főbejáratl szemben pedig egy rézfóliás, forrasztott, homokfújt színesüvegből készült ablakot fogunk találni. Az alkotások a tervek szerint szeptemberben kerülhetnek helyükre.

BUJDOSÓ BEÁTA

Jól jönnek a bevándorló hallgatók

Felsőoktatási export újratöltve

Kevés szó esik róla, hogy a hazánkba érkező külföldi hallgatók nemcsak a kulturális sokszínűséget erősítik, de a pénztárcánkat is gazdagítják.

Az NFKK (Nemzetközi Felsőoktatási Kutatások Központja) magyar felsőoktatásra vonatkozó legfrissebb stratégiai helyzetértékeléséből kiderül, hogy a külföldi forrásból származó tandíjbevételekből legalább 20 milliárd forint exportbevételhez jut a magyar gazdaság. Ez az összeg a felsőoktatás 2013-as 323,4 milliárdos bevételének 6,4%-át teszi ki, pontos adatokkal ugyanakkor csak kevés egyetem rendelkezik.

Akinek van Magyarországon tanuló külföldi ismerőse vagy maga is részt vett különböző csereprogramokon, az tudhatja, hogy az ilyen szellemi termékeknek mindenhol elkérik az árát, nem beszélve a járulékos költségekről. Nem csoda,

hogy a felsőoktatási turizmus bővülő volumene a gazdaságra is kedvező hatással van.

Az egyetemünk oktatói által végzett kutatás arra is rávilágít, hogy különböző diákcseréprogramok alkalmával jóval több külföldi érkezik, mint ahány magyar hallgató kimegy; így egyre növekvő exporttöbblettel lehet számolni, amely a 2012/13-as tanévre elérte a 3,57%-ot. Ráadásul a határon túlról érkező hallgatók a tandíjon kívül még a megélhetésre is csaknem ugyanannyit költenek, ami további többletbevételt jelent hazánknak.

A tanulmányból kiderül, hogy a Magyarországon tanuló külföldi hallgatók több mint 120 országból érkeznek. A legfontosabb küldő

országok Németország, Szlovákia és Románia, ami sok hasonlóságot mutat hazánk külkereskedelmi kapcsolataival. Érdeklenség továbbá, hogy a más földrészeiről érkező hallgatók száma is emelkedik. Mindazonáltal nem érdemes elbizni magunkat, hiszen bár hazánk 2012-re másfélszeres növekedést mutatott, Ausztria megduplázta, Lengyelország megháromszorozta, Csehország és Szlovákia pedig megötszörözte külföldi hallgatóinak arányát. Tehát van még hova fejlődünk ahhoz, hogy a magyar felsőoktatás kihasználja a mobilitás tendenciáinak lehetőségeit, és ezzel még nagyobb lendületet adjon versenyképességének.

TÓTH TAMÁS

Fogaskerekerek az EU gépezetében

Korántsem egyszerű bekerülni az Európai Unió intézményeibe, különösen határozatlan idejű kinevezésre – derül ki abból a február 10-i előadásból, amelyet a Külgazdasági és Külügyminisztérium szervezett egyetemünkön. Az EU-s karrierlehetőségekről három hajdani corvinusos, Czeti András, Nagy Rita és Perger István beszélt a C épület nagyelőadóját csaknem teljesen megtöltő hallgatóknak. Jelenleg mindhárman a

Külgazdasági és Külügyminisztérium, illetve az Unió valamely intézményének tisztviselőjeként dolgoznak. Beszámolójukból arra is fény derült, milyen hatalmas a verseny az uniós állásokért a tagállamok jelentkezői között.

A leendő EU-alkalmazottaknak egy többfordulós kiválasztási folyamat minden szakaszát teljesíteniük kell. Ennek első lépcsője az úgynevezett versenyvizsga. Maga a vizsga négy részből tevődik össze: a jelentkező anyanyelvén és a választott első ide-

gen nyelven kell megoldani – jórészt kompetenciaalapú – feladatokat, számítógépen. Az eredményes vizsga azonban csupán előszobája a nem kevésbé bonyolult procedúrának. A következő állomás már a brüsszeli értékelőközpontban zajlik. Amennyiben ez a forduló is sikerrel zárul, a jelölt tartaléklistára kerül, ezután hívhatják konkrét állásinterjúra. Napjainkban az EU-intézmények mintegy 55 000 munkavállalót, valamint gyakornokok ezreit foglalkoztatják. Rendszeresen hirdetnek – többségében fizetett – szakmai gyakorlati programokat. Jelentkezni lehet a főbb szervekhez, úgymint a Bizottsághoz, a Parlamenthez és a

Tanácsához, illetve az Európai Külügyi Szolgálathoz (EKSZ), mely az uniós külkapcsolatok, illetve a közös kül- és biztonságpolitika koordinálásáért felelős. Az EKSZ két-féle gyakornoki programot hirdet meg: Bluebook Traineeship, illetve Young Professionals in Delegation. Előbbire évente két alkalommal mintegy 700 főt vesznek fel, öt hónapos időtartamra, általában Brüsszelbe. Ehhez elég az alapképzéses diploma is, míg a másiknak alapfeltétele a mesterképzéses oklevél. Utóbbinál a létszámerket jóval korlátozottabb: minden tagállamból évente 2 fő mehet, 9 hónapra, az unió valamelyik delegációjához. EU-s szakmai gyakorlatra legközelebb 2015 nyarán lehet jelentkezni.

SZALAI RÉKA

Díszdoktorrá avattuk az ENSZ-főtitkári poszt várományosát

A jelenlegi ENSZ-főtitkár, a szaúdi herceg és az Európai Bizottság akkori elnöke után most a volt szlovén államfőt avatta díszdoktorrá egyetemünk vezetése.

Danilo Türk 2007 és 2012 között töltötte be a szomszédos ország elnöki pozícióját, de korábbi karrierje is rendkívül figyelemreméltó. 1975

óta rengeteg ügyben segítette az Amnesty International tevékenységét tanácsadóként, például az egykori Jugoszlávia területén végrehajtott emberi jogsértések kapcsán. Huszonegy évig, 1984 és 2005 között, az ENSZ-ben dolgozott először szakértőként, majd 1992 augusztusától kezdve hazáját képviselte diplomataként. Az ő érdeme, hogy Szlovéniát beválasztották az ENSZ Biztonsági Tanácsába.

Emellett azonban tudományos karrierje sem hagyható figyelmen kívül: a Ljubljana Egyetemen tanít nemzetközi jogot, de a New York-i Columbia Egyetemen is vendégprofesszor. Több mint száz cikket publikált tudományos folyóiratokban, de két megjelent könyve mellett számtalan tanulmányt is írt. Sokak szerint őt választhatják az ENSZ következő főtitkárává.

SÜLE ANDRÁS

Havi belpol

Jobbulást!

Történelmileg nagyon sok példa van rá, de élőben megtapasztalva különösen szórakoztató, amikor egy radikális párt szavazatokra vágyva megpróbálja fogyaszthatóbbá tenni az üzenetét. A rasszizmustól a szalonrasszizmuson át a szalonokba vágyó Jobbik mókás performanszai azonban megmutatják, hogy nevetünk mi a nevetséges próbálkozásaikon bármennyit, mégis sikerült átvenniük a legnagyobb ellenzéki párt szerepét.

Már a 2014-es országgyűlési választásokon is látszott néhány plakáton, hogy a Vona-formáció hosszas huzavona után szeretne egyre inkább középírányba kucorogni. Magyarokodó szavak szívecskés formába öntve, fiatal statiszták mosolyognak, miszerint övék a jövő... Orbán Viktor kilencvenes

évek végi párt-repozicionálása jut eszembe a folyamatról, ahogy a liberális Fidesz elindult a konzervativizmus felé. Hogy a szélsőség konzervdobozából merre próbál tartani a Jobbik, egyelőre még talán ők sem tudják.

Ezt megnehezíti, hogy a tagság sorraiban nagyjából permanensek a botrányok. A szexuális segédeszköztől a Sziget biztonsági őrelvel való harcon át (micsoda zagyvaság, nem igaz?) mindig akadtak saftos hírek, amikkel meg lehetett nyerni a hírversenyt. A közelmúltban a jó szándékú szürrealitás azonban még újabb szintre lépett, amikor egy ízesen cigányozó jobbikost Vona Gábor nevelő céltalattal arra kötelezte, hogy költözön be a párt cigány származású, egyébként ízesen zsidózó hajdúszoboszlói elnökéhez. Szintén bejárta a sajtót a tapolcai jelölt barátos kis bon mot-ja, miszerint a cigányok a zsidók biológiai fegyverei.

Úgy tűnik, a párt vezetősége a fogyaszthatóság jegyében igyekszik

viasszafogni az ilyen megnyilvánulásokat – érdekes lesz megfigyelni, hogy hol fog majd kikötni a párt a politikai spektrumon –, mert bizonyos szempontból valahol a baloldalon lenne a helye. (Az egy dolog, hogy hazánkban nincsen egyetlen olyan párt sem, ami érdemi jobbos gazdaságpolitikát propagálna.) A sztori másik fele azonban az, hogy egy valamirevaló jobboldali párt, főleg, ha az ország függetlenségéről és amúgy is elég nagy magyarokdásáról híres, általában nem szokta dicsérgetni Putyint. Ezzel összefüggésben az ilyen pártokról még az Economist sem szokta azt írni, hogy a Kreml zsebében vannak.)

Hogy miért? A rövideg kedvéért egyezünk meg annyiban, hogy Putyin nem éppen a jobboldali, illetve a magyar nemzeti értékek megtestesítője.

A tónus moderálása és a helykeresés pusztán hatalomtechnikai szempontból remek húzás: olyan, amit minden radikális pártnak meg kell tennie, ha komolyabb szerepre vágyik a politikai életben. Véggkimenetele egyelőre még abszolút nem látható – ahogyan az

sem, hogy sikerül-e ezzel a tojással új szavazórétegeket megszólítani úgy, hogy közben nem veszítik el azt a társaságot, akik még mindig visszasírják a Magyar Gárdát.

Mindenesetre nem szabad elmenünk szó nélkül amellest, hogy a Jobbik sikeresen megszerezte magának a legnagyobb ellenzéki párt címét – de azért, mint minden mást, ezt az eredményt is érdemes kontextualizálni: ennek legalább annyira része a jó szervezőmunkájuk, mint az, hogy az összes ellenzéki párt a proverbiális béka alfele alatt található. Nem szabad elfelejteni, hogy a hazai felmérések szerint a mitikus Pártnélküliek bármelyik hétvégén választásokat nyerhetnének.

Érdekes lesz megfigyelni, milyen további eszközöket vet majd be a Jobbik annak érdekében, hogy további elemeket csipegessen le ebből a halomból. Egy mindenesetre biztos: a korábban zsidó származása kapcsán a pártból kilépett Szegedi Csanád biztosan forogna a sírjában, ha nem lenne még életben.

KELEMEN LUCI

Egyiptomban épülhet Paks2 testvérerőműve

A Kreml elcsábította az USA szövetségesét?

Elmélyülni látszanak az orosz-egyiptomi kapcsolatok. Vlagyimir Putyin februári, kétnapos látogatása során az Eurázsiai Unióval való szabadkereskedelmi egyezményről, a gázszállításról, az ipari befektetésekről és egy új atomerőmű megépítéséről egyezett meg Abdel Fattah asz-Szíszi elnökkel. A Moszkvához való közeledés jelzésértékű lehet az Egyesült Államok számára is, akinek a térségben korábban Egyiptom számított az egyik legmegbízhatóbb partnernek.

Kairó és Washington viszonyának megromlása akkor kezdődött, amikor az arab tavasz során megdőlt Hoszni Mubarak hatalma. Az elhi-

degülést jól jelzi, hogy Obama elnök 2012 szeptemberében úgy nyilatkozott: már nem tekinti szövetségesnek a legnépesebb arab országot. A mélypontot azonban a Mohamed Morszi elleni 2013-as puccs és az azt követő tiltakozásokkal szembeni agresszív fellépés jelentette. Washington ekkor felfüggesztette az ország-

nak folyósított katonai és gazdasági segélyt. Bár a lépés csupán átmeneti volt, teret adott az Oroszországhoz való közeledésnek, amellyel Kairó kedvező alkupozícióba került az USA-val szemben. Az amerikai vezetés láthatóan hamar megértette az üzenetet, hiszen a decemberi kongresszus által megszavazott 1,3

milliárd dolláros katonai segélynek már nem volt feltétele a demokrácia és az emberi jogok betartása. Most úgy tűnik, hiábavaló volt minden amerikai próbálkozás, mivel Egyiptom – asz-Szíszi szavaival élve – „stratégiai barát” lett Oroszország személyében.

SÜLE ANDRÁS

Világvezetők Budapesten

Két héten belül ketten is megjárták Budapestet a világ legfontosabb politikusi közül. Február 2-án Angela Merkel német kancellár, február 17-én Vlagyimir Putyin orosz elnök látogatott el hozzánk személyesen, mindketten azért, hogy Orbán Viktorral tárgyaljanak.

A német államfő eljövele inkább diplomáciai tisztelettelnek számított, amelyet a két ország szoros gazdasági kapcsolatai és a '89-es magyarországi határnyitásra való megemlékezés motiváltak. Az elemzők megosztottak a látogatás megítélésével kapcsolatban.

Egyesek jelzésértékű gesztusnak tartják, hogy a kancellárasszony idejének jelentős részében a magyar zsidó közösségek vezetőivel találkozott, illetve hogy kiemelte az ellenzék, a civil társadalom és a média fontosságát. Azt is lényeges motívumnak tartják, hogy Merkel a sajtótájékoztatón elmondta: nem tudja értelmezni az illiberális demokrácia kifejezést.

Mások szerint a vizit nem hozott különösebb meglepetést, a német államfő a holokauszt hetvenedik év-

fordulója kapcsán találkozott a zsidó vezetőkkel és a látogatás célja csupán a gazdasági kapcsolatok elmélyítése volt.

Vladimir Putyin hazánkba érkezésének már több olvasata van. Például a külföldi oroszkritikus és a hazai sajtó kormánykritikus része is visszatetszőnek tartotta, hogy a szankciók és az európai közös érdek ellenére szívesen fogadták hazánkban Putyint.

Elemzők szerint orosz részről a látogatás célja az lehetett, hogy csökkentse Moszkva diplomáciai elszigetelődését, amely tavaly tavasz óta az ukrán krízis miatt jelentősen megnőtt. Erre utal a vs.hu azon információja, miszerint az orosz fél

kezdeményezte a tárgyalást. A kérdéses cikkből az derül ki, hogy a magyar félnek a diplomáciai találkozó inkább kínosnak számított, és szeretne volna átvészelné azt.

A nyilvánosság előtt azonban a vizit a gazdasági kapcsolatok szorosabbra fűzéséről szólt, legfőképpen a gázellátás kérdésében. A felek aláírtak egy Magyarország számára kedvező gázszerveződést, valamint egy magyar főkonzulátus megnyitására szóló megállapodást. Ezen felül az oktatással és egészségügyvel kapcsolatban is bővítették az együttműködést. Az Index azonban arra mutatott rá, hogy a gázszerveződésről már korábban is volt hivatalos orosz-magyar megegyezés, amit

ugyan nyilvánosságra hoztak, de magyar részről nem hangsúlyozták. Az értelmezési vita tehát arról szól, valóban gazdasági áttörést hozott-e a találkozó.

A két látogatás a vártnál kevesebbet zavart, amely a magyar kormány számára mindenképpen pozitív eredménynek számít. Értelmezésükben a február a gondos külpolitikai egyensúlyozás eredménye, amely jótékony hatást fejt ki az ország tőkevonzó képességére. A kritikusok szerint azonban a Nyugat-Kelet közötti hintapolitika tökéletes jelképe volt a hónap, amely csak károkat okoz az ország nemzetközi megítélésének.

SÜLE ANDRÁS

A Sziriza-titok nyomában

A megszorítás-ellenes Sziriza nyerte a január 25-i görögországi előrehozott választásokat. Az Alexis Ciprasz vezette, magát radikális baloldalinak valló párt győzelme megosztotta az európai közvéleményt. Voltak, akik hatalomra törő kommunisták képét, míg mások egy újfajta baloldal felemelkedésének lehetőségét látják a párt sikerében.

De hogyan is tudta a Sziriza hat év alatt 5%-ról 36%-ra növelni a támogatottságát?

Ahhoz, hogy ezt megértsük, meg kell ismernünk a görögök helyzetét. Az országban az elmúlt négy évben egymillió munkahely szűnt meg, az aktív lakosság negyede, a fiatalok fele munkanélküli, de csak 10-15%-uk kap segélyt, ők is csak 3-6 hónapig. A nyugdíjak a felükre csök-

kentek, minden harmadik ember a szegénységi küszöb alatt él, és a társadalom 18%-a képtelen kielégíteni megfelelően étkezési szükségleteit. Az athéni épületek falait graffiti borítja, a boltokat fémmegőnyök védik. A látogatók számára a helyzet elszomorító, a lakosságra mégsem a melankólia jellemző, hanem a düh, a politikusok iránti megvetés. Egykori saját vezetőik felelőtlen költekezését okolják bajaikért, de az európai elitet is rühellik a hitelért cserébe előírt megszorítások miatt. Sze-

rintük a trojka (az IMF, az Európai Bizottság és az Európai Központi Bank) az egyszerű emberekkel akarja megfizettetni a válságot, akik nem felelősek annak kirobbanásáért.

Ilyen környezetben jól hangzó ígéretek a válságban lévő Görögország adósságállományának újratárgyalása vagy a megszorítások „visszanyesése”. De ez esetben jóval többről van szó a populista szövegek hangzatosításánál.

Ciprasz pártja ugyanis humanitárius missziót épített ki. Lelkes fia-

tal aktivistái segítségével a Sziriza létrehozott egy olyan szolidaritási hálózatot, amely folyamatosan támogatja a legszegényebb réteget. Ételosztással, önkéntesekkel kista-fírozott és gyógyszeradományokkal meg támogatott klinikákkal vagy épp jogi tanácsadással szolgálnak a rászorulóknak. Már hatalomra jutásuk előtt is létrehozták azt a szociális rendszert, amelyet általában egy állam üzemeltetne. Kreatív megoldásokkal segítenek: a vízszonteladóként funkcionáló bevásárlóközpontok kihagyásával 25%-kal drágábban veszik meg a vidéki termelők áruit, hogy aztán a normál árnál 25%-kal kevesebbet adják el a vásárlóknak.

A Sziriza tehát azért lehetett olyan sikeres, mert alulról építkeznek. A magát a politikai spektrumon szintén balra helyező Paszokhoz képest sokkal hitelesebben tudják képviselni a baloldaliság eszményét, hiszen nem a villából dobják szét ételmaradékaikat, hanem az utcán osztják meg saját kenyereket.

MAZÁN BARNA, SÜLE ANDRÁS

Akiknek Thor több mint szuperhős

Idén újra pogány templom épül Izlandon, mintegy ezer évvel a kereszténység államvallássá tétele és az ősi viking hit betiltása után. A 250 főt befogadó, Reykjavikre néző, Odinnak, Thornak és Friggnek ajánlott szentély a tervek szerint jövőre készül el.

A templomot az Ásatrúarfélagið, vagyis az Asatrú Szövetség építteti. A germán pogányságot feltámasztó irányzat egyházát 1972-ben alapították; az eleinte alig 100 fős szervezet a kezdeti nehézségek és a lassú növekedés után az 1990-es években új erőre kapott, és tagsága mára elérte a 2400 főt, ami az ország lakosságának közel 1%-a.

Az Ásatrúarfélagið azonban távol áll a hagyományos értelemben vett egyházaktól. Létezik ugyan egyfajta papi hierarchia, de semmilyen dogmát nem fogalmaznak meg. Sőt

még az istenekbe vetett hitet se várják el; a jelenlegi főpap, Hilmar Örn Hilmarsson ki is jelentette: „Nem gondolom, hogy bárki is egy egyszerű, nyolc láb magas, lovon vágató istenben hinne”. A többségre jellemző egyfajta panteista (istent a természettel azonosító) világnézet és néhány alapvető érték tisztelete, mint például a természet, a hagyományok és a tolerancia.

Az Asatrú sok új pogány irányzat-

hoz hasonlóan nem egy az egyben próbálja feltámasztani az monoteizmus térhódítása előtti vallásokat. Jellemzője, hogy a mítoszokat és az istenségeket szimbolikusan értelmezi, ezért inkább tekinthető kulturális hagyományörzésnek és a globalizációra adott válasznak. A monoteista vallásoknál is előfordulnak ugyan különböző irányzatok, de egyik sem kötődik annyira az adott helyhez, mint a sokszor természeti

jelenségeket, természetes képződményeket isteni jelleggel felruházó, és a helyi folklórból sokat merítő neo-pogány kultuszok.

A pogányság újjászületése természetesen új problémákat generál. A véres vallási konfliktusokkal terhelt Észak-Írországban nemrég egy kelta tengeristent ábrázoló szobrot loptak el. Az elkövetők a helyszínen egy fakeresztet hagytak, rajta egy felirattal: „Ne legyen előttem más istened”. A bibliai idézet jelenléte miatt felmerült, hogy nem egyszerűen vandallizmusról van szó, hanem vallási indíttatású bűncselekményről. Heves viták után az illetékes szervek végül a szobor újraállítását mellett döntöttek. Az ellenzők között voltak, akik a szobor sérülékenységére hivatkoztak, míg mások pogány jellege és vélt kereszténységellenessége miatt emelték fel hangjukat.

A jövőben az újpogányság terjedése miatt több hasonló konfliktus is elképzelhető. Ám a megoldás – mint minden vallási szembenállás esetén – itt is a párbeszéd és az egymás mellett élés megtanulása lehet.

SCHUCK RÓBERT

Vadászszezon Romániában, avagy a korrupció felszámolása

Nem szoktuk különösebben abszurdnak találni, amikor egy lapon említik Romániát a korrupcióval. A helyi hatóságok most megelégtették a helyzetet, és megpróbálták megtisztítani a közéletet. Tömeges letartóztatások, akár két szinttel a miniszterelnöki pozíció alatt is.

De miért most? És miért pont politikusok? A múltban is volt már példa a korrupcióra, de letartóztatásokra nem feltétlenül. Viszont most Klaus Johannis, a szerencsés körülmények között megválasztott új köztársasági elnök erőteljesen fellépett a simlik ellen. Korábban a politikusok könnyen tudtak takarózni mentelmi jogukkal, nem lehetett őket beperelni. Ezzel a gyakorlattal szakított most Johannis, ami lehetővé tette, hogy több politikussal szemben is eljárást indítsanak, amikor kompromittáló dokumentumok láttak napvilágot.

A gyanúsítottak között magas rangú köztisztviselőket is találhatunk, példának okáért a 2000 és 2004 között tisztségben lévő, a turizmusért

felelős ex-miniszterasszonyt, Elena Udreát, akit a korábbi államelnök Traian Băsescu bizalmasaként tartanak számon.

A legnagyobb port az EADS-szerződések ügye kavarta, mivel az külföldi vállalatokat és nagynevű politikusokat is érintett. A gyanú szerint számos kormányhivatalnok 60 millió eurónak megfelelő kenőpénzt fogadott el egy 2005-ös 743 millió euróra rúgó szerződés kapcsán. A botrányban érintett lehet a Microsoft, a Fujitsu, a Deutschland GmbH, a Siemens, a milliárdos üzletember, Ion Triaic és Gerhard

Schröder német ex-kancellár is. Az EADS (Európai Lég- és Űrvédelmi Társaság) ügylete 650 millió euróról indult még anno 2004-ben, amit 543 millióra csökkentettek későbbi tárgyalásokon, majd a szerződés aláírása előtt hirtelen 200 millióval megnöveltek a befektetés összegét bármilyen hozzáadott érték nélkül, valószínűleg tehát el-sikkasztották. Ezt a pénzt a Fujitsu egy ciprusi offshore cégnek a számláján írta jóvá, amihez többek között az említett személyeknek és vállalatoknak volt hozzáférése. Ezzel a lépéssel tisztára próbálták mosni azt

a pénzt, amit ebből az ügyletből szereztek.

A korrupciónak szezonja van, és a vadászat már elkezdődött. Több politikusot lebuktattak, és további nevek várhatóak. A román polgárok elégedettek, és a megváltást látják ebben, hisz végre rendet láthatnak a szabályaik háza táján, meghozzá úgy, hogy ezentúl a törvények kötelező jellege a politikusokra is vonatkozik. Kérdés csak az, hogy ezek az intézkedések mennyire lesznek hosszú távon is gyümölcsözőek.

KOVÁCS-DOBÁK GÉZA

Játék határok nélkül – interjú Melegh Attilával a bevándorlásról

A bevándorlás kérdése a napi politikai párbeszéd részévé vált a párizsi tragédiát követően. Egyre több hír foglalkozik az illegális határátlépőkkel, a Keleti pályaudvaron feltartóztatott koszovóiakkal. Mi áll a háttérben? Dr. Melegh Attila szociológust, corvinusos oktatót kérdeztem a magyarországi menekültekről, a bevándorlók helyzetéről és arról, mi számít jó migrációs politikának.

Hogyan lehet a migrációt mérni? Milyen tendencia figyelhető meg világ-, illetve európai viszonylatban?

A számadatok nagyon bizonytalanok. Az ENSZ statisztikái szerint ma a világon 320-340 milliónyi az olyan ember, aki hosszabb ideig él az állampolgárságához képest külföldön. Ha a születési helyet nézzük, akkor ez még több, vagyis a különböző mérőszámok alapján legalább a világ népességének 3-4%-a migráns. Ez önmagában nem tűnik olyan óriási számnak, de nagyobb, mint az USA teljes lakossága. Azt is tudjuk, hogy a migráció szempontjából Európa nem a legfontosabb cél-, illetve kibocsátó állomás.

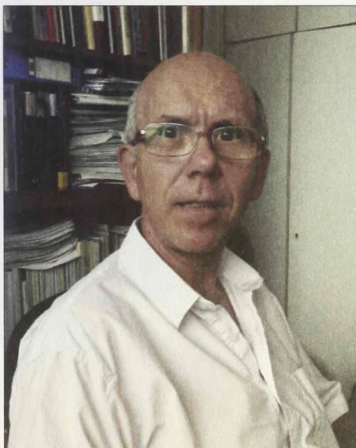
Milyen migrációs trend alakult ki Magyarországon?

Hazánk még európai viszonylatban is alacsony bevándorlású ország. A mostani vitának semmi köze a migrációs helyzethez, politikai indítékok állnak mögötte. Magyarország növekvő kivándorlású ország, 2013-ban a hosszabb távon elvándoroltak száma 350 ezerre tehető. Ez az ország 3,5%-a, tehát nagyjából a világátlagot produkáljuk.

Magyarországra a legtöbb ember a környező országok magyarságából jött. Ezt a folyamatot már nem igazán látjuk, mert állampolgárságot kaptak, így az ő mozgásukat ma már nem lehet mérni. Az viszont egyértelmű, hogy az ország vonzó képessége a kétezres évek elejétől – de 2008 után mindenképp – megtört. Ma a statisztikai hivatal 130-140 ezerre teszi a bevándorlók számát.

Hogyan történik, és milyen okok vezetnek a Magyarországra irányuló migrációhoz?

Magyarországra az idevándorlás két formában történik: bevándorlókról és menekültekről beszélünk. A bevándorláshoz tartózkodási engedély szükséges. A vita a menekültekre vonatkozik, rájuk elkezdtek helytelen fogalmakat használni. Ahelyett, hogy a menekült státuszért folyamodók helyzetéről beszéltek volna, elkezdtek gazdasági bevándorlást emlegetni. A menekült száma nagyon változó. Itthon volt ez kétezer, de a jugoszláv háború idején az ötvenezret is elérte. A mostani negyvenezres szám nem annyira meglepő – volt már ilyen magas a múltban, és lesz is még ilyen a jövőben.

Mely országokból érkeznek ide az emberek?

Viszonylag sok bevándorló érkezik Németországból – megjegyzem ironikusan – megélhetési okokból. Utána bizonyos harmadik világbeli országok következnek, mint Kína és Vietnám. Nincsenek megbízható számadataink a környező államokból érkezett magyarokról, akik állampolgárságot kaptak, de ők is sokan vannak.

Koszovót leszámítva a menekültek főleg Afganisztánból, Szíriából, Irakból, és afrikai országokból érkeznek. Fontos hangsúlyozni, hogy általában borzasztó körülmények készítetik őket a továbbállásra. Ha bombázzák az ember országát, vagy fanatikusok akarják elhurcolni a vallása miatt, akkor is jó opciónak tűnik a menekülés, ha őt magát közvetlenül nem is érintik a történetek. Aztán ott vannak a koszovóiak: létrejött egy életképtelen állam, ahol a munkanélküliségi ráta 70%. Abba kapaszkodnak bele, amibe tudnak. Morálisan nehéz elítélni őket.

Másrésről sokszor az kerül a hírekbe, hogy illegálisan jönnek. Azaz illene tisztában lenni, hogy menekült legális formában nem tud jönni, illegálisan kell átlépniük a határt, és bejelenteniük a hatóságoknak, hogy menekültstátuszért folyamodnak.

Milyen munkákat szoktak vállalni?

A bevándorlók általában magasabb képzettségű és magasabb gazdasági aktivitásúak is. Gyakran a képzettségük alatti pozícióban dolgoznak, de jelen vannak a vendég-látóipartól a szakmunkás rétegig szinte mindenütt. Nagyon pozitív a hozzájárulásuk a gazdasághoz, a társadalombiztosítást illetően pedig mindig jobb, mint a honos népességé, mert fiatalabbak, és kevésbé használják ezeket a rendszereket.

Mennyi az esélyük a beilleszkedésre?

Az integráció egy többdimenziós folyamat. A munkaerőpiacon abszolút jó, valamint nagy általánosságban a nyelvi integráció is rend-

kívül magas, annak ellenére, hogy semmilyen támogatást nem kapnak a magyar államtól.

Milyen a magyarok véleménye a bevándorlásról?

A magyar közvélemény negatívan reagál, de ez a mi esetünkben nem különösebben sokatmondó. Lehet sok mindent kimutatni, de ez nem lehet a kormányzás alapja, hiába hivatkozhatnak most erre.

A magyar aggódó nép: félünk, hogy elveszítjük a munkahelyünket. Azonban a bevándorlók általában nem a magyarok elől veszik el a munkát – például jöhetnek orvosok és ápolók: ez a „helyettesítő migráció”.

A magyarok nem létező népcsoportoktól is nagyon tudnak félni: volt egy híres szociológiai kísérlet, amelyben a válaszadók nagy része szerint túl sok a piréz hazánkban.

Milyen társadalmi előnyökkel és hátrányokkal jár a bevándorlás?

Fontos hangsúlyozni, hogy a migráció mindig jelen van: „csupán” terelgetni és szabályozott körülmények között kell tartani az embereket. Sok előnye van – egyrészt fiatalabb, képzettebb, gazdaságilag aktívabb népesség áramlik be, akik olyan tudást hoznak, aminek hiányában vagyunk. Ha a világon belül a gazdasági egyenlőtlenség csökkenne, az a migrációt is redukálná. Hátrányos lehet, amennyiben az integráció rosszul menedzselte, és ha nem tudjuk feloldani az integrációs csapdákat, ennek következtében a magyar közvélemény még arrogánsabb lesz velük szemben.

A jó migrációs politika az, amely az előnyöket segíti, és az esetleges hátrányokat, társadalmi feszültségeket oldani próbálja.

TAMÁS DOROTTYA

I. Budai Campus Diákszervezeti Konferencia

A Budapesti Corvinus Egyetem Budai Campusán működő három diákszervezet – Rerrich Béla Tájépítész Szakkollégium, Deák Tibor Szakkollégium és Angyal Dezső Kertészeti Diákszervezet – hagyományteremtő módon március 27-én szervezi meg első közös konferenciáját.

A Közgáz Campuson régóta tapasztalható élénk diákszervezeti élet lassan Budán is érezheti hatását, ennek ékes bizonyítéka, hogy a Budai Campus három diákszervezete egy közös konferencia szervezésébe fogott, hogy a campus közéletét megmozgassa, színesebbé tegye. Bár mindhárom budai kar (Tájépítészeti Kar, Élelmiszertudományi Kar, Kertészettudományi Kar) az agrárium tudományterületéhez tartozik, mégis sok köztük a különbség, szakmailag nehéz közös pontot találni. A diákszervezetek célja a kon-

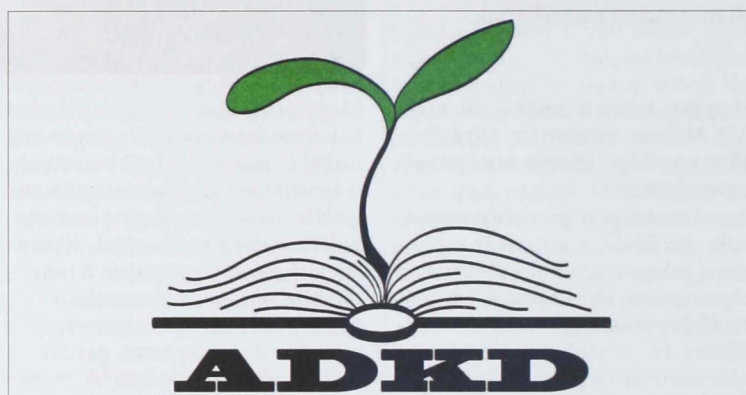
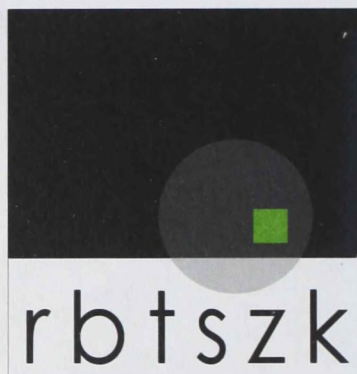
ferencia megszervezésével az, hogy a három tudományterületet ennek ellenére közelebb hozzák egymáshoz. Nem az eltérésekre koncentrálnak, hanem egymás határterületeinek megismerésére, mely mindhárom kar hallgatóinak érdekes lehet. Eddig még nem volt ilyen kezdeményezés a Budai Campuson, a szervezők remélik, hogy ezzel az eseménnyel hagyományt teremtenek, és ezután minden évben alkalmuk lesz megszervezni azt.

A konferencián a neves előadók mellett egyes témakörökben kiemelkedő diákok is bemutatják majd kutatásaikat, ezáltal bepillantást engedve a campuson folyó tudományos hallgatói tevékenységbe. Sok szeretettel várjuk mindkét campus hallgatóit március 27-én a Budai Campus A épületének A1-es nagyelőadó-jában! További információért keressétek Facebook oldalainkat, illetve plakátjainkat!

<https://www.facebook.com/deaktibordsz>

<https://www.facebook.com/rbtszk>

<https://www.facebook.com/adkdofficial>

Formalizált vitázás határok nélkül

A világ harminc különböző országából, Nagy-Britanniától az Arab Emírátsokig utaznak Budapestre egyetemisták a hétvégén, hogy összemérhessék tudásukat érvelés és meggyőzés terén az immár negyedik alkalommal megrendezett Budapest Open 2015 nemzetközi vitaversenyén. A brit parlamentáris formátum szerint vitázó csapatok tizenöt percet kapnak, hogy felkészüljenek egy adott tételemondatra, amely az aktuálpolitikától az egészségügyig bármilyen témára fókuszálhat. A versenyzőknek ezáltal jártasnak kell lenniük a világ történéseiben, hogy naprakészen tudjanak kiállni saját állásfoglalásuk mellett. A vitázás ezenfelül kiválóan fejleszti a gyakorlatban a retorikai, logikai és alkalmazkodó készséget.

A résztvevők pénteken érkeznek, majd az ismerkedős este után a viták szombaton és vasárnap zajlanak a Közép-Európai Egyetemen, ahol öt selejtező kört követve hatvan négy csapatból csak a legjobbak kerülnek be az elődöntőbe és később a döntőbe. Egy-egy forduló között a frissítőket a Starbucks, míg az ebé-

det Mr. Masala indiai éttermének felajánlása biztosítja. A Budapest Open Magyarország egyetlen nemzetközi vitaversenyeként egyedülálló lehetőség, hogy a nagyközönség is bepillantást nyerjen a disputa világába, és megismerje a kiépülő hazai vitakultúrát. A verseny egésze nyitott külső érdeklődők számára is, a döntő vasárnap délután

három órától kezdődik a CEU SPP 1 épületében. Az eseményt az ELTE, a Corvinus és a CEU vitaklubjai által alkotta Egyesült Vitaegyesület szervezi, amelynek sikere egyre csak nő. 2014-ben már jelentős eredményekkel büszkélkedhettek mind a kezdő, mind a tapasztaltabb vitázók, hiszen a Bécsben megrendezett kezdő vitázók versenyén 1.

helyezést, míg az igen nívós Európa Bajnokságon 280 csapatból 12. helyezést értek el. A vitaegyesület heti tréninget is tart azok számára, akik szeretnének fejlődni érvelés terén, vagy csak intellektuális kihívásra vágnak. Bővebb információ a versenyről és a heti alkalmakról a honlapon található.

www.debatehungary.com

Esettanulmány az esettanulmányokról

Egy napsütéses februári délután Árvai Péter a Prezi irodájában sétálgatva a Nutshell másnapi bemutatóján törte a fejét. Vajon hogyan reagál a nemzetközi techvilág a másnapi bejelentésére?

Az esettanulmány-megoldás során számos hasonló kérdésre keresik a csapatok a választ. Átfogóelemzéssel, pontos problémameghatározással, majd a megoldás strukturálásával a tanácsadóvá avasztott csapatok egy stratégiát alkotnak, melyet szakmai zsűri előtt prezentálnak. Az esettanulmányok tehát fejlesztik a résztvevők problémamegoldó, strukturáló, valamint prezentációs képességeit is. Megtanulhatnak időnyomás alatt csapatban, hatékonyan dolgozni.

Volt közgázós esetversenyzők 2012 szeptemberében megalapították a Hungarian Business Case Society-t (HBSCS), melynek kiemelt célja az esettanulmányok és tágabban értelmezve a problémamegoldás népszerűsítése. Az elmúlt két és fél év során több tucat csapatot készítet-

Hungarian Business
Case Society

case-study.hu

facebook.com/hbcs.official

info@case-study.hu

tek fel hazai és nemzetközi versenyekre. A Case-study.hu blogon és a Hungarian Business Case Society Facebook-oldalon számos, a témához kapcsolódó szakmai cikket is olvashatnak az érdeklődők, sőt a legközelebbi versenyekről is értesülhetnek.

A Közgázón szerencsére további lehetőségeik vannak a fejlődésre vágyóknak. A Vállalatgazdaságtan Intézet úgynevezett „Vállgázd piramisa”, az EVK szakkollégium által szervezett Országos Esettanulmány Verseny és a SIM (Strategic International Management) kurzus mindmind ezt a célt szolgálja. Az egyetem kapuján kívül is számos esztélyverseny van: neves tanácsadó cégek, nagyvállalatok gyakran szerveznek különböző megmérettetéseket, ahol a tapasztalatszerzésen túl szakmai gyakorlati lehetőségek és értékes nyeremények is várnak a

legrátermettebbekre. A hazai versenyeken a hallgatók Az Év Esetoldója Versenyen a legjobb esztélyoldó címért is versenyezhetnek. Nemcsak itthon, de külföldön is számos lehetőség van. A Cases on International Business Strategy (CIBS) tárgy keretében például a győztes csapat rangos, tengerentúli nemzetközi versenyeken képviselheti az egyetemet és hazánkat.

NEMES BENCE

Indulnak az elsős kurzusok a Széchenyiben

Február 18-án „Progresszív újságírás a XXI. században” címmel szervezett előadást a Széchenyi István Szakkollégium több neves újságíró részvételével, érintve napjaink újságírásának legfontosabb kérdéseit az ars poetától a magyar hírfogyasztási szokásokon át a Je suis Lajosig. Am továbbra sem tétlenkedünk, hiszen a sikeres Elsős Nap után beindulnak Elsős Kurzusaink (EK) is, idén tavasszal összesen nyolc témában. A heti rendszerességgel tartott találkozók célja a „szakmai plusz” nyújtása az egyetemi oktatástól eltérő keretek között. A kurzusalkalmak kis csoportban zajlanak, nincs ZH vagy házi feladat, ehelyett lehetőség nyílik beszélgetésre és közös gondolkodásra. Ez egyben remek alkalom a kollégium és a sziszesek megismerésére is, mivel a kurzusokat a kóli tagjai szervezik és tartják nektek, a szakkollégium iránt érdeklődő vagy egyszerűen valami többre vágyó egyetemistáknak.

A sávós EK-k a kollégium szakmai rendszerének alapjait jelentő sávós szellemiségébe engednek betekintést, ezek a Kormányzati gazdaságtan, a Law and Economics, a Pénz-

ügy és Szociológia kurzusok. Ezek mellett a palettát változatos ismeretbővítő kurzusok színesítik. Ebben a félévben négy ilyen közül választhatok: a Közgazdaságtan ma kurzuson a résztvevők bepillantást nyerhetnek a közgazdaságtan jelenlegi állásába, míg Pénzügy-szociológián a pénzügyi szektort vesszük górcső alá szociológiai szemzőgből. A Komszerművészfilmek kurzuson megnézzünk mind nemzetközi, mind hazai klasszikusokat, amiket látni kell, mielőtt meghalunk, és megpróbáljuk megérteni, hol húzódik a határ a művész és a komszerművész között. A társadalomtudományok és a nemzetközi aktualitások iránt érdeklődőknek

A Világ Aktuál kurzus lehet érdekes. A félév során bármikor lehet csatlakozni, akár egy-két alkalomra is. Keressetek minket bátran az ek.szisz.hu oldalon és Facebookon; jelentkezéssel kapcsolatos, illetve egyéb kérdéseiteket pedig írjátok meg nekünk az ek@szisz.hu e-mail címre! A SZISZ lehetőség. Élj velünk!

MAGYARORSZÁG LEGRÉGBBEN MEGJELENŐ FELSŐOKTATÁSI LAPJA

Kell-e Oroszországnak Kelet-Ukrajna?

Brzezinski, volt amerikai nemzetbiztonsági tanácsadó szállóigéje szerint „Oroszország Ukrajnával nagyhatalom, Ukrajna nélkül semmi.” Lássuk, megalapozott-e a kijelentés.

Ukrajna több mint hatszor akkora, mint Magyarország, lakossága 44 millió fő. Oroszország európai területén 113 millió ember él, s a német (80), francia (66), angol (63), olasz (61), spanyol (47) lakosságszám után következik Ukrajna. Ha az 56 jelenlegi európai országot vesszük, beleértve az el nem ismert, de facto független és a miniállamokat is, Németország vezet közel 3900 milliárd dolláros GDP-vel. Oroszország mintegy 2100-zal a második legnagyobb gazdasági erő, míg a 23. helyen álló Ukrajna GDP-je 2014-ben több mint egy nagyságrenddel kevesebb, csupán 175 milliárd dollár volt (összehasonlításképpen: Magyarországé 131 milliárd). Ukrajna tehát Európán belüli területi és lakosságszámbeli nagysága ellenére nem világpolitikai gazdasági erő. Miért tűnik úgy, hogy Oroszországnak – ha nem is az egész ország, de – a délkeleti része kell, s a Krímet tavaly már meg is szerezte? „Aki a múltat nem ismeri...” jegyében nézzük, mi közik egymáshoz az ukránoknak és az oroszoknak azontúl, hogy etimológiai értelemben az orosz, a belorusz és az ukrán az indoeurópai nyelvcsalád keleti ágában a keleti-szláv alcsoport tagjaiként a legközelebbi rokonok? Kelet-Európában a XI. században jött létre – a folyókon is hajózó vikingek „alapozásával” (hiszen az oroszoknak nevet adó „rusz” szó is viking, népgyűlést jelent) – az első „orosz” állam, a Kijevi Nagyfejedelemség, mely Bölcs Jaroszláv uralkodása alatt virágzott. Ha Magna Hungáriában vagy Etelközben maradt volna fenn magyarok által alapított város, arra egy kicsit mi is „magyarként” tekintenénk, nem beszélve arról, ha még ma is élnének ott magyarok – lásd a kárpátaljai településeket. A mai Ukrajna területén élő szlávok a kijevi államot – és Magyarországot is – elpusztító mongol Aranyhorda megjelenésével mongol uralom

alá kerültek. A XIV–XV. században a litván és lengyel nagyfejedelemség terjesztette ki határait Ukrajnára – innen ered a mai lengyel politika rendkívüli érzékenysége az ukrán-orosz konfliktusra: azontúl, hogy a történelem során az orosz nagyhatalom folyamatosan korlátozta a lengyel függetlenséget, az ukrán területet kicsit a lengyel kulturális övezetnek is tartják. A XVI–XVII. században a lengyel, a török, majd a Moszkvai Nagyfejedelemség orosz befolyása alatt állt a mai Ukrajna területe, ami a XVIII. századra orosz és török uralomra korlátozódott. A XIX. században és a XX. század elején a terület keleti részén érvényesülő orosz uralom mellett Ukrajna nyugati része (Galícia) az Osztrák-Magyar Monarchia része lett, és egy kicsi, nyugati része akkor már ezer éve a Magyar Királyság része volt (Kárpátalja). Az első világháború végén orosz-szovjet uralom alá került Ukrajna mai területe (ezen belül Kárpátalja Csehszlovák megszállás alá).

Ukrajna hatalmas területe 90%-ban alkalmas a szántóföldi művelésre. A kontinentális éghajlat és a legjobb európai termőföld, a fekete föld (csernozjom) a búza és az egyéb gabonafélék legjobb termőhelyét jelenti – nemcsak Európában – a világon. A „modern” orosz állam megalapítója, Nagy Péter cár a XVIII. században német bevándorlókkal alapozta meg az orosz nehézipart; a németeket nemcsak a Volga mentén, hanem a Donyeck-medencében telepítette le. Itt alakult meg az orosz ipar: a donyeki feketeszen és a legjobb minőségű Európában, csak a walesi bányák vetekedhettek vele. A Donyeckhez közeli Krivoj Rog vasércnek minőségével és bőségével Európában csak a kirunai svéd vasérc veszi fel a versenyt. Szinte természetes,

hogy az oroszok Ukrajnában az orosz nemzet éléskamráját és ipari területét látták – látják –, nem beszélve az első orosz, kijevi államiság helyszínéről.

A Moszkvából és Leningrádból diktált szovjet-orosz proletárdiktatúra 1929-33 között a termény teljes elkobzásával felelős azért, hogy nem kevesebb mint hétmillió ukrán halt éhen. Manapság a Facebookon megdöbbentő képek keringenek arról, hogy ukrán fiatalok horogkeresztes karszalaggal pózolnak. Ennek oka éppen az, hogy déd- és nagyszüleik éhen haltak a szovjet uralom alatt. Kevésé ismert, hogy az 1941-es német támadás után viharos gyorsasággal megalakult a fasiszta, szovjetellenes ukrán állam és hadsereg; a németeket – kezdetben – felszabadítóként üdvözölte az ukrán lakosság nagy része. 1944 után Sztálin gondoskodott a renitens lakosság megrendszabályozásáról, kiirtotta a Volga-menti és a donyeki iparvidék német etnikumát, s a Krím – szintén németbarátnak bizonyult – tatár lakosságát az Urál-hegység vidékére deportálta. Ezekre a helyekre megérkeztek az orosz betelepülők.

1991-ben – eltekintve az I. világháború végén, 1918-ban, és a II. világháború elején 1941-ben létrejött kérészetül ukrán államtól – adott meg először az ukrán népnek a saját független állam létrehozása, amikor a Szovjetunió gazdasági megrendülésével alkalom nyílt az Ukrán SZSZK (Szovjet Szocialista Köztársaság) kiszakadására. Egy 2001. évi ukrán népszámlálás adatai szerint az akkori Ukrajnát közigazgatásilag egy autonóm köztársaság (a Krími, ahol 25:75% volt az ukrán-orosz lakosság aránya), valamint 24 kerület (oblaszty) alkotta. Ezek közül két,

gazdaságilag viszonylag nagyon erős oblaszty volt az orosz határ mentén: a donyeki és a luhanszki, ahol a magát ukránnak valló lakosság aránya csak 57, illetve 58% volt. A többi oblasztyban mindentűtt 70% felett állt az ukrán nemzetiség aránya.

Tudniillik, az orosz Fekete-tengeri flotta állomása a krími Szevasztopol. A geopolitikai fontosságú és orosz többségű Krím és Szevasztopol megszerzése tekintetében csak a 2014. évi kedvező alkalomra várt Oroszország. A mostani donyeki és luhanszki oroszbarát szakadárak ki nem mondott támogatásának a célja is egyértelmű: túl a történelmi és – részben – etnikai érveken az Azovi-tenger orosz fennhatóság alá vonása geopolitikai, stratégiai jelentőségű. A két oblaszty nemcsak ipari potenciál, gazdag feketeszen és vasérc vagyonnal, hanem termőföld tekintetében is sokkal értékeesebb, mint az északabbra és keletebbre fekvő oroszországi oblasztyok termőföldje, ahol a szárazabb, hűvösebb kontinentális éghajlat és a tajga megjelenése már nem kedvez a csernozjom talaj kialakulásának. Ukrajna két legértékesebb körzetéről van szó, amelyek megszerzése geostratégiai szempontból is elsőrendű orosz érdek – különösen attól a pillanattól fogva, hogy Ukrajna kifejezi az Európai Unióhoz és a NATO-hoz való közeledési hajlamát. Mivel ez 2014-ben megtörtént, a folyamat megállíthatatlanná válik: Oroszország nem fog lemondani a kelet-ukrajnai két oblaszty megszerzéséről. Az autonómia számára már nem alternatíva; a cél a háború eskalálódásának elkerülése, a végső cél: Donyeck és Luhanszk, az Azovi-beltenger északi partvidéke feletti ellenőrzés megszerzése.

Ehhez nem csak gazdasági, katonai erőfölény van a kezében. Ahogy Nógrádi György professzor úr is helyesen rámutatott a sajtóban: Oroszország kezében aduk sokasága van a nyugati hatalmak Ukrajna integritását védő törekvéseivel szemben: az a sokmillió orosz, aki a Szovjetunió széthullása után az új független államok területén él: a Baltikumban és Közép-Ázsiában.

TÓZSA ISTVÁN, EGYETEMI TANÁR

Merkel vs Putin

These past two weeks have proven eventful for Hungary in the international policies department. In the beginning of February Angela Merkel, German chancellor, visited Prime Minister Orbán Viktor and hot on her heels came Vladimir Putin, Russian president, just two weeks later.

Angela Merkel's visit was not what our ruling party was expecting. The German chancellor's obvious distaste for Orbán's ideology of an illiberal democracy was evident during the entire visit. Since her previous visit to Hungary a good five years have passed, as Merkel has refrained from traveling to the country since our prime minister has taken it upon himself to indulge in authoritarian policies. There were many reasons for Merkel's visit, the most present one being the Ukrainian crisis. The German

chancellor travelled to Budapest in hopes of persuading Orbán to unite with the Western European countries against Russia on the Ukrainian front. During her visit it also became clear she firmly believes that supporting Ukraine with weapons will not solve the conflict. Merkel didn't hesitate to underline the fact that the direction in which Orbán is moving towards in politics is not to the liking of the European Union. She openly criticised Hungary's domestic policies and how it differs from the European intake on democracy and law. The public TV failed to cover this part of the press conference, but RTL Klub took the opportunity to show slowed down moving pictures of Angela Merkel's unhappy facial expressions during her argument with Orbán on the concept of liberal democracy. The chancellor spent the rest of her stay visiting Non-Government Organisations, giving a speech in German at Andrassy University and visiting the biggest Synagogue in Budapest. The latter is an indirect

support of the Jewish community, who have to face the anti-Semitism of the extreme right-wing party. As in the days before Merkel's visit, a day before the Russian president was due to arrive in Hungary thousands of people flocked to the streets, protesting against Putin and against the authoritarian rule of Orbán. Maybe this too, but mostly the attitude of the German chancellor had the wanted effect on Orbán, who surprisingly didn't over-promote Putin's visit to Hungary. The only public event was a news conference, where economic points were talked of, but Ukraine and its fragile ceasefire was only mentioned briefly by the Russian president. The criticism of Western lead-

ers on Orbán's pro-Russian moves has softened the government's approach, so it seems from the outside. Hungary claims it relies on Russia economically, but supports the European unity completely in the Ukrainian crisis. The foreplay of these actions also included the United States pressuring Hungary, voicing their concerns on the state of democracy in the country. Abiding the basic norms and regulations of the European Union cannot be set aside so easily, especially when such a crisis as Ukraine arises. This double reason gave way to two large state leaders visiting our small country; let us see how the rest unfolds.

JULIA VALENTINYI

If it falls, it will thud.

Recently, the far-left Syriza party declared victory in the Greek presidential election with Alexis Tsipras's triumph. Ever since, they have attempted to keep their campaign promises, no matter how surprisingly, which is a generous and noble way to honour the electors' trust, but when these promises contain stubborn negotiations with the leaders of the European Union, an aggressive approach to the EU and Greece's common fiscal problems, and the pursuit of more government spending to increase the well-being of poor citizens, it is highly debatable whether these policies are necessarily efficient.

Everyone is talking about Greece's blunt approach - the unreasonable and unacceptable acts of the state. However according to IR research-

ers, the acts of a state are never irrational, rather it just makes less counter-productive and more beneficial choices.

In this case Tsipras is facing a tremendous amount of debt, to be precise 175% of the country's annual GDP, which was mostly created by the bail-out credits of several lenders and investors, also involving the European Central Bank. That is

why the Greek government is asking for re-negotiations over their debt-crisis and that is why the EU is outraged by their demands. The reason all of Europe is talking about this now is that the existing bail-out package, which was intended to put an end to the Greek economic crisis, is about to expire at the end of the month (28th of February). This means that if negotia-

tions aren't settled peacefully, leading up to a compromised solution, then the Greek economy could face a possible exit from the Eurozone. This, without a doubt, would mean disaster for Greece and a huge loss of prestige for the EU. That is the other reason why the EU is trying so relentlessly to convince Greece to ratify a new bail-out programme. However the Greek economy's problem originated not only from their debt, but also from the Euro crisis. The apathy of workers, wide-spread tax evasion, the lack of opposition to corruption, and cosy relationships with the business elite are all just as responsible for Greece's woes. On the other hand, the new government is trying to address all of these issues, but any significant change is still a long way off.

Talks are currently being held on the immediate write-down of the Greek debt, and even though the present conditions are very generous, any new conditions could be even more generous. Tsipras' demands are understandable, yet highly questionable, and seemingly infeasible, but the stakes are too high for failure.

GEZA KOVÁCS-DOBÁK

The Ukrainian Crisis

There's a civil war in Eastern Ukraine, yet we hardly notice any of it. The current situation is so risky that at any moment it could turn into a war right across Ukraine. The war started last year when Crimea was annexed by the Russian Federation. The trouble spread to the East, and on 7 April, protestors occupied many government offices in Donetsk and Luhansk.

Pro-Russian leaders of the two cities wanted greater autonomy, but their referendums were acknowl-

edged by neither Kiev nor the West. Tension started to rise after the Malaysia Airlines tragedy in mid-July. It is still not clear whether the attack against the airplane was initiated by Ukrainian or Russian forces. The first ceasefire, signed in Minsk, was issued on 5 September, but was violated only four days later.

At the beginning of 2015 rebels were still fighting for independence in the regions of Donetsk and Luhansk. The situation in Eastern Ukraine continued to worry the leaders of Western Europe as well. On 12 February Angela Merkel, Francois Hollande, Vladimir Putin and Petro Poroshenko met in Minsk to try to find a solution and after

a marathon talk they agreed on a ceasefire, starting on 15 February.

In this deal they agreed to terms on withdrawing firearms and it was discovered that there had been some Russian-made weapons on Ukrainian soil, which could only be used within the Russian borders. It was obvious that the Russians had been supporting the rebels in Ukraine not only with soldiers, but with weapons.

Merkel and Hollande say that "what we have on the table gives us great hope", even though both of them knew that the road to peace is a very long one. Petro Poroshenko travelled to Brussels to inform the European Leaders, including Don-

ald Tusk. He supported the actions, although he believed that the real test of this trial was whether the ceasefire would be respected or not. However, some politicians remain sceptical. The Slovakian PM, Robert Fico said that Ukraine is facing an expanding war and that the ceasefire should have been issued earlier. All in all, the leaders of Europe are hoping that a serious war can be avoided in Eastern Ukraine. The constant meetings of the European PMs show that they are trying to do everything in their power to stop the guns in Eastern Europe. Putin said after the meeting in Minsk "I call on both sides to end the bloodshed as soon as possible." We can only hope that no more innocent people will die.

BEÁTA BUJDUSÓ

Carnival is in the air

Winter is a magical time of the year, we just can't get enough of celebrations. After Christmas, New Year's and Valentine's Day, Carnival season has finally arrived.

It's celebrated in various different ways all around the world, just think about Rio de Janeiro or the famous carnival of Venice in Italy. However, there's always some things in common: it always involves costumes and a lot of fun of course. Here in Hungary, we have our own traditions regarding the

carnivals, just as other countries. Something that's just ours that is unique called „busójárás". It's held in Mohács and its speciality is that while in other places the costumes are usually appealing, local people in Mohács dress up in woolly coats with scary masks and noise-makers to symbolise the end of the winter and scare away the evil spirits.

Besides Mohács, I think I'm not wrong when I say that Carnival plays a major role in Hungarian children's life. Especially in kindergartens and primary schools it's one of the biggest events during the year. Each and every class prepares a little show, usually danc-

ing, they practice for weeks and finally perform in front of the entire school and parents. It's not only entertaining, but the whole process is extremely useful in more ways: it helps kids learn how to work together, gives way to their creativity, plus gives parents another opportunity to be proud, watching their children perform on stage. After the performance everyone stays at the school, eats the snacks that they brought beforehand and just talks, dances and has fun. Thinking of my own childhood, the greatest memories I have are related to these celebrations.

Although for a kid carnival is significant, as adults we hardly even notice it. That's not the case here at Corvinus, since there are many parties around the carnival season, one

of them is the famous Buda Campus Carnival Party. It's going to be held in the "K" building of Buda Campus on 20 of February starting at 10 pm. The international students of Közgáz Campus won't miss out on a carnival party either. Corvinus World organizes a party at Raktár bár on 19 February. We hope to see you all there!

It's been one amazing winter -with all its challenges and joys-, and the good news is, we still have some wonderful sunny February afternoons to enjoy, and nights to make unforgettable before spring arrives. Now all we have to do is choose between the opportunities, enjoy Carnival season and say goodbye to winter.

MARIANN TAKÁCS

Eine Liebe mit Geschichte

Im Herbst 2014 erschien das Buch „Love story in Budapest" von Herrn Dr. Nelu Bradean-Ebinger, Professor der gesellschaftswissenschaftlichen Fakultät unserer Universität. Wie der Titel schon erahnen lässt, geht es im Buch um die Geschichte zweier Liebenden, deren Beziehung durch die historische Gegebenheit des Nationalsozialismus ein tragisches Ende findet.

Die Erzählung beginnt eigentlich wie jede andere Liebesgeschichte: zwei Menschen begegnen sich, verstehen sich, unterhalten sich über Kunst, Kultur, Gott und die Welt und verlieben sich. In Wirklichkeit geht es hier aber um zwei Personen, die in dieser Zeit gar nicht weiter von einander entfernt sein könnten; er ungarndeutscher Volksgruppenführer, sie die Tochter einer jüdischen Kaufmannsfamilie.

Die Beziehung von Toni Basch und Klara Spieler beginnt 1928 und endet 1946 mit der Hinrichtung des Protagonisten. In diesen fast zwei Jahrzehnten lernen wir ihre persön-

liche Geschichte kennen und die historischen Ereignisse die sich ab dem Vorabend der nationalsozialistischen Herrschaft und den Folgen des Untergangs des Dritten Reiches ereignen. Geschichtlich steht die Rolle des Ungarndeutschtums im Mittelpunkt des Buches, was es sehr wertvoll macht, denn die Aufarbeitung dieses Teiles der ungarischen Geschichte verläuft nur langsam und im eher engen Kreis.

In der Person von Toni Basch lernen wir einen Menschen kennen der geprägt von seiner doppelten Identität ist, hin und hergerissen zwischen seiner Verbundenheit zu

Ungarn und dem „deutschen" Teil seiner Herkunft, welche aber mit dem Aufstieg der Nationalsozialisten eine völlig andere Bedeutung bekommt. Im Großteil des Werkes lässt der Autor Toni Basch reden wodurch die Erzählung neben der sehr detaillierten Geschichtsbeschreibung eine emotionelle Tiefe und den nötigen persönlichen Bezug bekommt.

Zusammenfassend kann ich nur schreiben, dass es ein unbedingt lesenswertes Buch ist, einerseits für Menschen die sich für Geschichte interessieren, andererseits für einfache Literaturliebhaber die sich von traurigen Liebesgeschichten nicht abschrecken lassen.

RITA JANKOWSKI

**CORVINUS
WORLD
PARTY**

BE A PART
OF IT

29TH JANUARY - WELCOME PARTY

04TH FEBRUARY - AFTER EXAMS PARTY

19TH FEBRUARY - CARNIVAL

25TH FEBRUARY - HALF YOUR STUDIES! BALL

05TH MARCH - SPRING PARTY

19TH MARCH - MIDTERM PARTY

02ND APRIL - FOOLS DAY PARTY

08TH APRIL - SPECIAL SURPRISE PARTY

16TH APRIL - RANDOM PARTY

29TH APRIL - GRADUATION BALL

14TH MAY - SEMESTER CLOSING PARTY

CONNECT US ON FACEBOOK: WWW.FACEBOOK.COM/CORVINUSINTERNATIONAL

Kiwik földjén

Új-Zéland hazánktól meglehetősen távol eső, ugyanakkor rendkívül egzotikus sziget. E cikk erejéig Somogyi Tamás (aki jelenleg Christchurchben él) kalauzol el minket ezen a csodaszép helyen.

Új-Zéland félreeső elhelyezkedésének és különleges ökoszisztémájának köszönhetően egy zártabb világ, emellett egyike azon országoknak, ahol az életszínvonal magas, és a minimálbér óránként 14,25 dollár, azaz közel 3000 forint. Berendezkedése hazánkhoz hasonlóan vízfejtű: gazdasági központja és a népesség nagy százaléka Aucklandben található.

„Az országot mosolygós, nyugodt emberek lakják” – kezdi Tomi, aki egy integrált vállalatirányítási és ügyfélkapcsolat-kezelő rendszerrel foglalkozó cég, az XAPT által került Új-Zélandra. – „A bejutás így egyszerű volt. A helyzetet a kiköltözés utáni álláskeresés esetében nehezebb: ha ahhoz értesz, amit egy új-zélandi állampolgár nem tudna megfelelő minőségben elvégezni,

akkor nagyon szívesen látnak, ha viszont a helyi munkaerővel konkurálsz, akkor bizony erős hátránnyal indulsz.”

Az új-zélandiak számára legfontosabb az egészség és a biztonság, nagyon vigyáznak egymásra. A közbiztonság jó, a társadalmi felelősségvállalás a mindennapok része. „Szinte minden pénteken gyűjtenek valamire, rengeteg embernek van az alapvető feladatain kívül valamilyen közösségi szerepköre. És persze mindenki rögbizik” – meséli Tomi a kinti életéről.

Általában elmondható, hogy a munka és a magánélet egyensúlya egészséges, míg a munkahelyi kapcsolatokra a kölcsönös tisztelet jellemző. Tapasztalata szerint az új-

zélandiak kerülnek a konfliktusokat; ehhez képest az európaiak szókimondóbbak érdekeik érvényesítésében.

Amikor a honvág felől kérdezem, Tomi azt mondja, hogy az internet adta lehetőségek és a hasonló kultúra csillapítja az érzést. A család és a barátok hiányára azonban neki sincs receptje, így amikor teheti, hazalátogat.

Új-Zéland felsőoktatási célpontként sem elhanyagolható. Színvonalas, egyben költséges tanulmányaink finanszírozását biztosíthatjuk ösztöndíjakkal (például az International Education Centre támogatásával), de egy európai országhoz képest szigorúbb feltételeket szabnak meg. Aki inkább dolgozni szeretne, emellett kényelmesen bejárni az országot, annak a working holiday vízum a kézenfekvő megoldás, amellyel egy éven át legalísiman vállalhat munkát.

Az érdeklődők számára pedig: Tomi cégéhez az utóbbi években eddig közel száz, a Corvinusról kikerült pályakezdőt vettek fel, és továbbra is szeretettel várják az egyetem hallgatóit.

MURGER SZILVIA

Neked van személyes márkád?

A personal branding, amelyet leginkább „személyes márkaként” fordíthatnánk, egyre ismertebb kifejezés manapság, ennek ellenére sokan nem tudják pontosan, mi fán terem. Pedig az énmárka építésére a mai, felületes, könnyedén ítéltő világban elengedhetetlen szükség van. Ha egy mondatban kellene összefoglalni, akkor azt mondanám, hogy a personal branding az egyéni sikereink, értékeink és erősségeink magunkban és másokban való tudatosítása.

Az interjú során nagyon fontos, hogyan adjuk el magunkat, miként építjük fel a mondandónkat. Mindenekelőtt tisztázzuk magunkban, hogy kik vagyunk, mit szeretnénk, és miben emelkedünk ki a többi jelentkező közül. Emellett fordítsunk

kiemelt figyelmet a ruházatunkra, a mozdulatainkra és a mimikánkra egyaránt. Hiszen ugyan közhely, de való igaz: az első benyomás döntő fontosságú lehet. Sokan nem is gondolnák, hogy a munkáltató vagy a HR-csoport könnyedén utánanézhethet a „márkánknak”, azaz, hogy mi magunk miként szerepe-

lünk a világhálón. Nem lehet elég-szer elismételni, hogy a közösségi oldalakon, ha egy mód van rá, mellőzzük a fehérműben készült fotókat, amint éppen egy üveg bort szorongatunk lelkesen.

Megjelenésünk mind online, mind pedig offline formájában legyen profi! Készítsünk LinkedIn-profil-

ahol a leendő munkáltatónk könnyedén ránk találhat! Facebook-oldalunk ne legyen nyilvános – ez vonatkozik az Instagramra és a Twitterre is. Nem jól veszi ki magát, ha a potenciális főnökünk tudomására jut, hogy mennyire tetszett a Szürke ötven árnyalatában a jégkockás jelenet. Továbbá akaratlanul is komolytalanná válhatunk mások szemében, ha például naponta osztunk meg cuki állatok videókat, netán nyereményjátékokat.

Ami az offline „platformot” illeti: ügyeljünk az ápoltságra és az alkalomhoz illő öltözködéssel. Agyunkat is programozzuk át „interjúmódba”. Varázsoljuk el a szemben ülőt – ehhez legyünk magabiztosak, határozottak és komolyak, valamint emeljük ki erősségeinket, egyedi hobbijainkat, a múltban elért sikereinket. Mindezt jól kidolgozott, de semmiképp se „bemagolt” előadás-technikába csomagoljuk. Lényeges még a virtuális és valódi személyiségünk összeegyeztetése is, de ami a legfontosabb: ne akarjunk teljesen másnak tűnni, mint akik vagyunk!

BODÓ VIRÁG

Hajrá, egyik, ne hagyd magad, másikk?

Sokan egyfajta izgalmas bokszmeccsként aposztrofálják azt, ami a legecízű és a legecízett között zajlik a média és a politika porondján. Hazudnék, ha azt mondanám, hogy nem látom a dolog romantikáját és képszerűségét: itt Darth Vaderként, ott vámpírként hivatkoznak Simicskára, klasszikus művek nagy konfliktusait emlegetve fel új, briliánsan kelet-európai szereposztásban. A nagy popcornzabálás közben azért ne felejtsük el azt sem, hogy micsoda szegénybélyeg az, hogy egy ilyen bokszmeccs egyáltalán elkezdődhet hazánkban.

Hadd kezdjem egy vallomással: számomra csalódást jelentett Simicska

Lajos. Az ember, aki szürke eminenciásként kiépítette a Fidesz pénzügyi- és médiaháttérét, aki mesterien lavírozta magát és cégcsoportját pozícióba a hazai gazdasági mocsárban, aki hatalmas ügyességgel nyúlt le, pardon, közbeszerzett gigantikus összegeket úgy, hogy nagyjából egy évtizede meg sem jelent a médiában, színre lép... és úgy nyilatkozik, mintha az 57. számú italboltból rángattunk volna ki egy tősgyökeres Népszava-olvasót, hogy mondja el a legőszintébb gondolatait a miniszterelnökről.

Hát komolyan ez az az ember, akitől néhányan valamiféle pervers vágyból Orbán belső ellenzékét, ad absurdum megbuktatását várják? Ez az az ember, akit már a szakkollégiumban mindenki zseninek tartott? Sic transit gloria Közgép, gondoltam, amikor elolvastam médiahurrikánját azon a bizonyos délutánon. Aztán egyre növekvő döbbenettel lapoztam át a témában megjelent

publicisztikákat és elemzéseket: szinte mindegyik egyfajta hittételtől beszélt. Lesz-e olyan jobboldali réteg, aki Simicska mellé áll Orbán ellen? Kinek szurkoljon most egy magát demokráciaféltőnek velő ellenzéki? Simicskát megvette volna a nemzetközi „balliberális” réteg – micsoda ideológiai Frankenstein egyébként ez a szóösszetétel; legalább annyi elemzést megérne, mint a „liberálbolshevik”, de erre sem helyem, sem történészi diplomám nincsen most, úgyhogy menjünk is tovább – vagy Orbán fordul végleg Putyin felé, és az új morális fényeket meglátó oligarcha lenne a magyar demokrácia egyetlen túlélési esélye?

Moszkva-e Budapest? Lelővik-e a vállalkozót nagy szánkozása közben? Számít ez az egész egyáltalán, vagy inkább azzal kellene foglalkoznunk, hogy a választópolgárok legnagyobb része egyik pártot sem érzi vállalhatónak, a választási tör-

vény pedig erősen torzít a többség felé?

A paragrafusokra nem száradt rá az a bizonyos jelző, nyilván kevésbé ragadják meg a tisztelt nagyérdemű figyelmét.

Miközben abszolút felesleges kérdéseket teszünk fel, talán inkább arról kellene beszélni, mennyire elképzelhetetlen egy ilyen konfliktus egy normális demokráciában, és mit árul ez el Magyarországról. A forradalom felfalja saját gyermekeit, mondják – de ezt talán meg kellene hagyni a hanyatló 18. század ópiumának. A tőlünk nyugatabbra megszokott intézményrendszer keretei közt sem Orbánnak, sem Simicskának nem lenne akkora hatalma, mint amekkorával most vagdalkoznak – és e tekintetben oly mindegy, mire használják. Ez sokkal fontosabb kérdés annál, mint hogy hányan mondják le Magyar Nemzet-előfizetésüket.

KELEMEN LUCI

A tényszerűség nem trágárság

Abból, ahogy néha a társadalom, vagy legalábbis az őket (minket) képviselő döntéshozók védeni akarják a gyermekeket... Nem, bocsánat, nem jó. Kezdjük újra... Szóval: Abból, ahogy a minket képviselő döntéshozók el akarják hitetni velünk, hogy ők mindent megtesznek azért, hogy megvédjék a gyermekeket attól, hogy bármi Rossz történjék velük, néha egészen szürreális túlzások fakadnak. Számomra az egyik ilyen kategóriát a túl szigorú filmes besorolások jelentik – amellett, hogy nem vitatom ennek szükségességét túlzóan véres vagy szexuális képek esetében –, hisz könnyű átesni a ló túloldalára.

Mégis, más indokkal még kevésbé tudom magyarázni azt a tényt, hogy a teljes magyar média irtózik a durva, trágár vagy obszcén szavak indokolt esetben történő említésétől is. Holott, bár nyilvánvalóan például az időjárás-jelentésben nincs sok keresnivalójuk, egy-egy híradóban a szóhasználat maga is válhat érdekességgé és fontos információvá. Például az őszödi beszéd esetében a tartalom mellett szintén lényeges volt a stílus, és a néhány héttel ezelőtt kirobbant ún. médiaháború is pár szónak kö-

szönhetően tett szert országos ismertségre és figyelemre.

Nem vagyok nevelépszichológus, nyilván nem tudom felmérni azt, hogy mi hogy hat egy fejlődésben lévő elmére. Ugyanakkor visszamemlékezve a saját gyermekkoromra, nekem úgy dereng (és gondolom, nem csak nálunk volt így), hogy óvodásként nagyjából egymástól tanultunk meg csúnyán beszélni – aztán kaptuk a (jogos) fejmosást, amikor otthon is eldicsekedtünk aznap elsajátított ismereteinkkel. Persze suttymban mégis használtuk ezeket a kifejezéseket, eleinte csak úgy, aztán meg hogy „felnöttebbnek” érezzük magunkat. Valahogy úgy lehet ez, mint a cigaretta esetében – a tiltott vonzóbb.

A társadalomnak meg kellene találnia az egyensúlyt azokkal a kényes kérdésekkel kapcsolatban, amik jelenleg a jogos aggodás és a képmutatás határmezsgyéjén mozognak. Visszatérve a különböző tartalmakra, az internet térnyerésével megsokszorozódott mindezek ellenőrizhetetlensége: nyilván mi is tudjuk, hogy amikor egy weblap megkérdézi, hogy elmúltunk-e már 18-ak, a legtöbben gondolkodás nélkül nyomnak az igerre az igazságtól függetlenül. Meg amúgy is: amellett, hogy szükség van keretekre és szabályokra, ideje belátni, hogy nem lehet centralizáltan gyerekeket nevelni – mindez nagyobb részt a szülő gondosságán múlik. Ha pedig ő eleve rossz

példát mutat, akkor aztán pár, a híradóban kimondott szó (már ha néznek híradót...), vagy egy csillogmentes Index-címlap már tényleg nem tud nagyobb kárt okozni. Ha pedig nem is a gyermekekről van szó, hanem prudériáról, akkor még érdekesebb ez a kérdés. Egyrészt a kifejezések jelentéstartalma nem statikus: mind az elterjedtségük, mind a durvaságuk mértéke változékony, másrészt ez az egész nekem kicsit ahhoz hasonlít, mint amikor valaki színházban csak klasszikus rendezésű előadásokat szeretne látni, ahol a színészek cilinderben és frakkban játszanak. (Ez jellemzően ugyanaz a réteg, aki a legtöbbször húzza

fel a mi korosztályunkra az orrát, hogy „ezek a mai fiatalok” – csináljunk éppen akármit... Az ő elvárásaitól függetlenül azonban az élet nem steril – így a híradóknak sem feltétlenül kellene annak lenniük.) Végezetül pedig tényleg szeretném leszögezni: nem az ellenkultúra címerét varrtam a zászlómra, és nem szeretném szép magyar nyelvünket romlásba taszítani (becs. szó). Csupán úgy gondolom, hogy ha a vitás kérdéseket legalább (önmagunkkal és másokkal szemben is) őszintén kezelnénk, konstruktívabb, sőt olykor eredményesebb párbeszédet lehetne folytatni. Véleményem szerint ugyanis ez az egész kicsillagozás-kisipolás is valamennyire erről szól: takargatjuk azt, amit igazából mindenki tud.

DICSUK DÁNIEL

Simicska Lajos élete – születéstől a háborúig

Simicska Lajos 1960. január 28-án, Székesfehérváron született. Üzletember, akit a Forbes nemrég hazánk harmadik legbefolyásosabb személyének választott. Idáig azonban hosszú út vezetett, így most megpróbáljuk röviden összefoglalni életének fontosabb állomásait.

1979: Simicska Lajos leérettségizik a székesfehérvári Teleki Blanka Gimnázium matematika tagozatán.

1983: Másodéves egyetemistaként bekerül az ELTE Bibó István Szakkollégiumába, ahol barátságot köt Orbán Viktorral.

1993: Orbán Viktor felkérésére a Fidesz gazdasági igazgatója lesz.

1994. október: A Népszabadságnak adott interjújában azt mondja, biztosítani kell „a párt finanszírozását úgy, hogy a Fidesz ne függjön külső erőforrásoktól”.

1994-2000: Simicska számos Fidesz-közeli cégben szerez érdekeltséget, soknál pedig felesége neve jelenik meg tulajdonosként.

1998: A Fidesz kormánya kerülé-

se után megválasztják az APEH elnökének. Elnöksége alatt a hivatal ugyan szakmailag sikeresen működik (pl. az adóbevételek jelentősen növekednek), viszont két nagyobb botrányba is belekeveredik. Az ismertebb eset során külföldi vendégmunkások nevére kerülnek át Fidesz-közeli cégek, amelyeken így nem lehet behajtani az ellenzéki évek alatt összegyűlt veszteségeket.

1999. augusztus 30.: Apja és sógora váratlan halálára hivatkozva lemond elnöki posztjáról.

2002-2010: Simicska cégbirodalma

A rovatban szereplő írások nem az egyetem hivatalos

A szép magyar nyelv

Lehet-e indokolt esetben obszcén szavakat használni a médiumokban? A kérdés megválaszolásához elengedhetetlen magunkban tisztázni azt, hogy mit jelent az indokolt szituáció. Adhat-e okot az általános értelemben vett csúnya beszédre a kínzó idegesség, a pillanatnyi düh vagy a téma iránti szenvedély? Véleményem szerint nem, mert ebben az esetben gyakorlatilag minden kellemetlen helyzetet, amiben kényelmetlenül érezzük magunkat, erre indokoltak titulálunk, és helyt

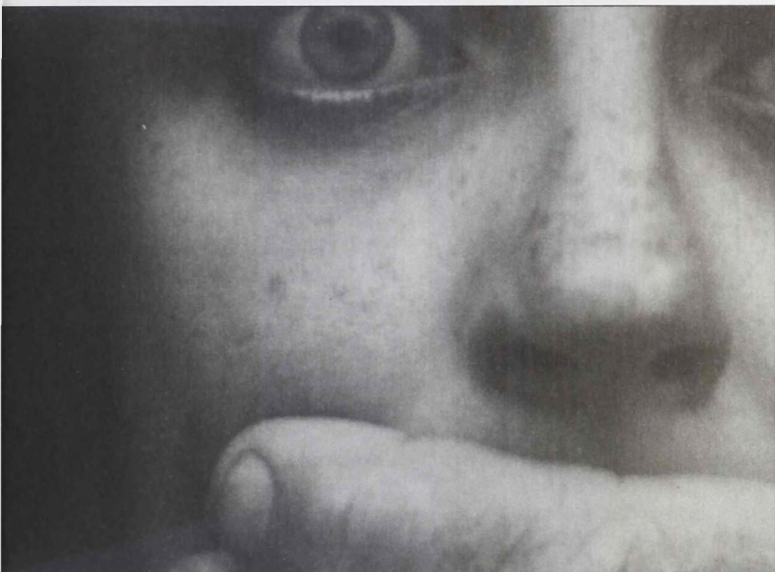
adunk heves véleménynyilvánítási szándékunknak is. Az állásfoglalás kinyilvánításával nincs is probléma, a baj annak formájával kezdődik. Negatív és bíráló kritikát, nyomdafestéket tűró szavakkal is pontosan, érthetően ki lehet fejezni, kétség sem fér ahhoz, hogy a célközönség ily módon is képes lesz azt felfogni.

Az újságírás egy szakma, amely el-sajátításához nemcsak kemény tanulás, de alázat is szükségeltetik. A publicista feladatai közé tartozik természetesen az is, hogy objektí-

ven számoljon be az eseményekről, valóságként tükrözze a történeteket. Mindezek teljesítéséhez azonban nem kell feltétlenül közönséges stílusban fogalmazniuk, hűek maradhatnak önmagukhoz, a kultúránkhoz, szégyenkezés nélkül végezhetik munkájukat, és az interjúalanyok megtarthatják népszerűségüket. A közszereplők, politikusok vagy jelentős befolyással rendelkező személyek megítélése, ha nem is egyik napról a másikra, de akár száznolcva fokos fordulattal is megváltozhat. A halmozott írásjeleknek köszönhetően abban az esetben sem kell kulturálatlannak lennie egy íróknak, ha a szó szerinti idézést választja. Még a nappali műsorsávban is elhangozhatnak trágár kifejezések, ha a műsor műfaja, dramaturgiája, témája és kontextusa ezt indokolja. Egy reggeli beszélgetőműsor vagy a híradó akkor lehet színvonalas, ha mentes az obszcén szavaktól. Ekkor feltételezzük azt, hogy a műsorszerkesztők szakmailag képzettek, és a műsorvezetők is iskolázottak. Nem szükségszerű a nézők meghökkentése, a nézettségi szint ezzel nem növelhető. Álszentség volna azt állítani, hogy a mindennapi élet során nem találkozunk, és legfőképpen nem használjuk a szóban forgó kifejezéseket. Azonban a médián keresztüli kommunikációkból érdemes őket mellőzni, ugyanis ez műveltségünket, nyelvi igényességünket tükrözi. Talán a sors furcsa fintora, hogy a Simicska-interjú napvilágra kerülése előtt egy héttel jelent meg egy blogbejegyzés Mondj nemet a trágárságra! címmel. A mozgalomhoz csatlakozó olvasókat csupán öt dologra kéri a posztoló, melyek mind

a nemkívánatos szófordulatok használatának megállítására buzdítanak. A leírtak szerint „a mozgalom tagja vállalja, hogy nem terjeszt mások által létrehozott durva szövegeket, mémeket, sem az interneten, sem más fórumokon.” A kezdeményezés valószínűleg csak a magyar társadalom töredékéhez jutott el, de ebbe a napilapok lelkes újságírói sajnos nem tartoztak bele. Nem utolsó sorban a gyerekek védelmére is gondolni kell. Természetesen ha egy egészen fiatal gyermek a számítógép és az internet közelébe kerül, jellemzően nem a politikai témájú vagy a bulvár oldalakat böngészi, de elképzelhető, hogy idősebb ismerősei által a közösségi portálon közzétett hivatkozásokra kattint. Ilyenkor, ha már ugyan sejtí, miről lehet szó, vagy akár ő maga is hallott illetlen kifejezéseket, rossz példaként áll előtte, akár olvassa, akár egy videón hallgatja meg. A nyomtatott sajtó termékei bármelyik bevásárlóközpontban megtalálhatóak, így ha feltűnő szalagcímben foglalva találjuk a nemkívánatos kifejezéseket, még kevésbé lesz vonzó számára az iskolákban népszerűsített szépirodalmi alkotások olvasása a számítógépes játékok és a világháló helyett. Ezen kívül hatással lehet az egészséges testi-lelki, szellemi és erkölcsi fejlődésére is. A jövő generációját nem kellene a nyelvi igénytelenség felé terelgetni és megerősíteni őket a helytelen beidegződéseikben. Amennyiben a médiában legalizáljuk a csúnya szavak használatát, mennyire lesznek hitelesek a tanintézetekben előírt hit- és erkölcsstan órák a nebulók szemében?

KLUBERT DÓRA

óriásira nő. Építőipari cége, a Közgép 2004 és 2009 között meghúszszorozza bevételeit. Mindezek ellenére a tulajdonlások átláthatatlan rendszere miatt 2012-ig alig lehet bizonyítottan írni az üzletember érdekeltségéről. 2010-2014: A Fidesz kormányra kerülésével a cégbirodalom még to-

vább növekszik. A Közgép például 2010 és 2011 között 680 milliárd forintnyi közbeszerzést nyer el, de a média- és reklámcégek profitja is jelentősen megnő. Ráadásul az évek során a Class FM, a Metropolis, a TV2 és több más médiaszereplő is Simicska érdekeltségébe kerül. 2014: A választások után több helyről lehet hallani, hogy megromlott a viszony az üzletember és Orbán Viktor között. Májusban a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumból (NFM) számos embert elbocsátanak, akik feltehetően Simicskának köszönheték az állásukat. Erre válaszul az üzletember érdekeltségébe tartozó média támadni kezdi az NFM új vezetőjét, Seszták Miklóst.

2014. június: A parlament elfogadja a reklámadót, amely az RTL Klubot jelentős anyagi teherrel sújtja. 2015: A kormány az őt egyre agresszívabban kritizáló RTL Klub adóterheinek csökkentéséről, más médiumok adóterheinek növeléséről beszél, ami sértene Simicska érdekeit, ezért ő „totális médiaháborúval” fenyegetőzik a Népszavában. Másnap több, az érdekeltségébe tartozó sajtóorgánum vezetője, főszerkesztője beadja lemondását lelkiismereti okokra hivatkozva. Ezután a média felrobban a felháborodott és zaklatott üzletember interjútól, aki éles hangon bírálja a miniszterelnököt és kormányát.

MAZÁN BARNA

pontját, hanem csupán a szerző véleményét tükrözik.

A legtöbben nagyon alábecsülik Simicska tudását

Urbán Ágnes a totális médiaháborúról

Az elmúlt hetekben gyakran találkozhattunk Simicska Lajos ingerült hangvételű kijelentéseivel a nyomtatott és az online sajtóban. Ennek háttérben az állami adóbevétel szétterítése és a lelkiismereti okokra hivatkozó vezetők felmondása állt. A médiabirodalom esetleges újrapozicionálásáról és az MTVA átalakításáról Dr. Urbán Ágnes médiakutatót, egyetemünk docensét kérdeztük.

2014. december közepén lehetett hallani arról, hogy a parlament megszavazta a négy állami médiaszolgáltató összevonását. Az indítvány szerint gazdaságosabb, költséghatékonyabb lesz a műsorszórás. Mi a véleménye, valóban ez állhat a háttérben?

Véleményem szerint egészen biztos, hogy más okok állnak mögötte. Az MTVA támogatása az elmúlt négy évben közel ötvenmilliárd forinttal nőtt, így kizárólag a költséghatékonyság miatt nem került volna sor erre.

Milyen más okai lehetnek?

Fontos tudni, hogy a közszolgálati intézmények átláthatóságára komoly szabályok vonatkoznak, amelynek az MTVA eddig bizonyítottan nem felelt meg. Feltételezhetjük, hogy ezzel kapcsolatban bizottsági eljárást fog indulni, így lehetséges, hogy az átalakítással csak időt szerettek volna nyerni, úgy tesznek, mintha egy átláthatóbb szervezet lenne kialakulóban. Racionális indokot viszont nem látok az intézmények e formában való átalakítására.

Az Európai Unió is indíthat az ügyben vizsgálatot?

Az Európai Unió megvizsgálhatja, hogy a közszolgálati médiára vonatkozó direktívának milyen mértékben felel meg az MTVA. Tavaly decemberben a Mérték Médiaelemző Műhelynek köszönhetően peres úton nyilvánosságra kerültek a Közszolgálati Költségvetési Tanács pénzügyi beszámolóit, amelyek korántsem nevezhetők megalapozottnak és átláthatónak. Ezek ismeretében vi-

lágos, hogy az MTVA nem felel meg az európai bizottsági közleménynek, amely a közszolgálati média állami támogatásának szabályairól szól.

Milyen hatással lehet az összevonás a médiapiac egészére?

A köztévé növekvő pénzügyi támogatás mellett sem tudta évek óta növelni a nézettségét. Ebből a szempontból tehát nem befolyásolja a médiapiacot a működésében. A finanszírozást tekintve azonban aránytalan helyzet alakult ki a kereskedelmi és a köztelevíziók között, ami várhatóan tovább torzul majd.

A közszolgálati médiaportfóliót a jelenleginél is kormánybarátabbá próbálja tenni a Fidesz annak érdekében, hogy a Simicska-féle társaságot pótolják. Mennyire sikerülhet ez?

A kialakuló helyzet érdekes változásokat hozhat. Függetlenül attól is, hogy a Hír TV-ben hitelessé vált műsorvezetők mennyire tudják az MTV képernyőit elé vonzani addigi nézőiket. Lehet egy hírműsor kormánypárti vagy ellenzéki, de a köztelevízió szerkesztői átléptek egy határt, amit a nézők is érzékelnek.

A Simicska-birodalomról egyértelműen kiderült, hogy a továbbiakban nem fogja betölteni a kizárólagos kormánytámogató szerepét, így az állami reklámbevételek nagy részét elveszíti. Át lehet pozicionálni egy ilyen médiacsoportot a jobboldalon belül?

Ez a téma nagyon izgalmas. A kérdés az, hogy az eddig rendkívül homogénnek, jobboldalinak tekintett bázist lehet-e szegmentálni, valamint hogyan válik szét a lojalitás és az elvakult követés egymástól. A közönség egy része a Hír TV hírműsorait jobban kedveli. Ha a jobboldali tábor választás elé kényszerül Simicska és Orbán között, nem kérdés, hogy ki lesz a küzdelem nyertese. Viszont azok, akik elsősorban a nyomtatott sajtóból és a televízióból tájékozódnak, nem feltétlenül érzékelték a jobboldalon kialakult drámai helyzetet, és nem tudják azt sem, hogy milyen súlyos dolgok hangzottak el. A február hatodikai eseményeket közvetlenül követő menekültügy jelentős híradata valószínűleg tudatos lépés volt a kormányzat részéről, amely hozzájárult a figyelemeltereléshez.

Úgy tűnik, a kormány hosszabb távra szeretné úgy berendezni a közszolgálati médiumokat, hogy teljesen lojálisak legyenek irányukba. Épül egy másik Fidesz-hú médiaplatform?

A legtöbben nagyon alábecsülik azt a tudást, amellyel Simicska Lajos rendelkezik. A médiabirodalom jogot végzett tulajdonosának kiváló gazdaságszervező, vállalatirányító és hálózatépítő képessége van. A birtokában lévő ismereteket már a kilencvenes években kamatoztatta, igazán komolyan azonban 2002-ben, a Fidesz bukása után kezdte tökéletesen mozgatni a szálakat. Útjára indította a Hír TV-t, átvette a közterületpiacot (Mahir, Publimont), megszerzett egy rádiócsatornát (Class FM) és megvásárolt néhány lapot (Magyar Nemzet, Metropol) is – mindezt kormányzati hátszél nélkül. Nem vagyok biztos abban, hogy Orbán Viktor vagy a Fidesz környezetében van bárki más, aki meg tudná közelíteni ezt a teljesítményt. A legnagyobb rejtély mindenki számára az, hogy lehet-e pótolni más emberekkel a Simicska-birodalmat. Furcsa, hogy sokan nem látják az igazi hozzáadott értéket, a tökéletesen felépített rendszert. A kormányfő saját embereinek adja át a médiabirodalom irányítását, emellett a közmédiában is a kedvencei ülnek. Véleményem szerint hosszú távon egészen biztos, hogy nem profitál ebből a hatalmon lévő párt, hacsak nem tartogatnak valami váratlan lépést.

Hatékonyság szempontjából összehasonlítható lesz az új közmédiát az eddigi médiabirodalommal?

Számomra nem teljesen világos, hogy a kormányzati kommunikáció hatékonyságát mennyire fogják segíteni ezek az intézkedések. Például a rezsiszűkítés médiakampányának eredményességéhez elengedhetetlen volt, hogy ne csak a leglojálisabb kormánypárti hívközhöz jusson el az üzenet: mindenkinek értesülnie kellett az információról. Ha a szócsöveket leszűkítik az állami hírcsatornára és néhány nyomtatott sajtóorgánusra, az valószínűleg visszalépés lesz e téren.

KLUBERT DÓRA

Wisinger István: Ez a közéleti cirkusz nem médiaháború

Dr. Wisinger István Pulitzer- és Aranytoll-díjas újságíró, médiászociológus, corvinusos vendégoktatót kérdeztük a közelmúltban Simicska Lajos és Orbán Viktor között kibörtant konfliktusról.

Ön hogyan definiálná a médiaháború fogalmát?

Médiaháborúnak tekinthető például az 1989-es román forradalom, ahol a román televízió nemcsak részese volt, hanem helyszíne is a háborús eseményeknek. A másik változata az, amikor a médiaeszközök egymással háborúznak.

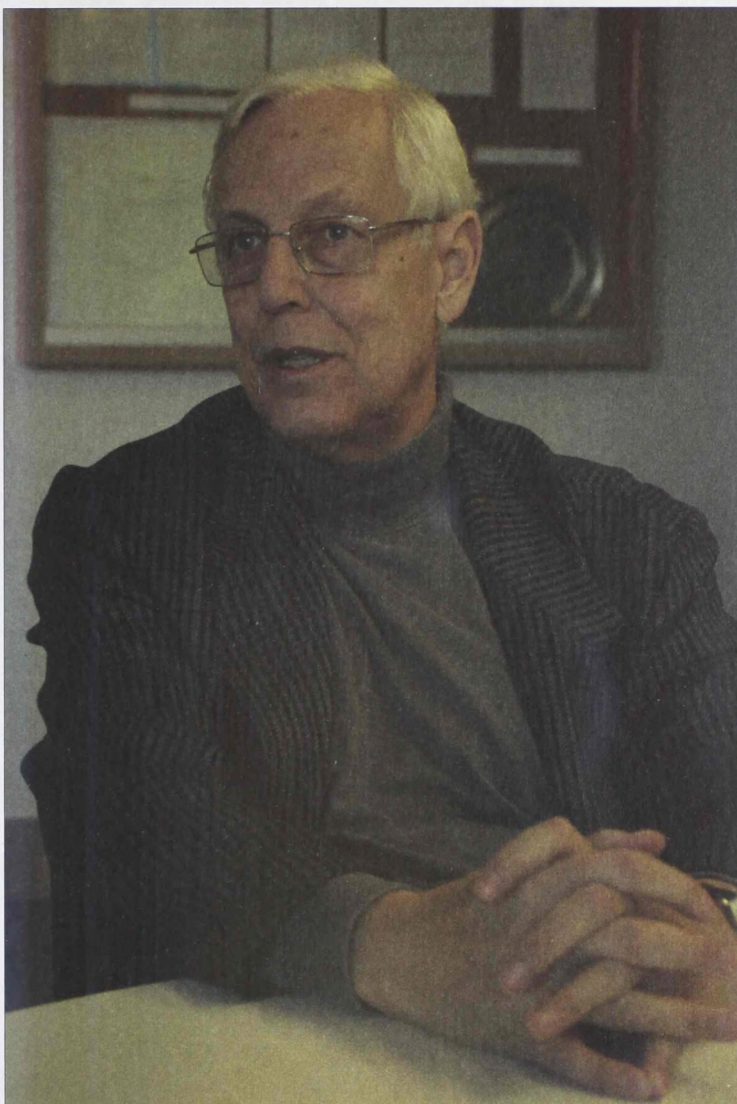
Annak idején a Watergate-ügy esetében nem a sajtó buktatta meg Nixont, hanem a nyilvánosság. A nemzetközi média történetében – tudomásom szerint – soha nem fordult még elő, hogy egy regnáló miniszterelnököt nyilvánosan, ilyen durván és alantas módon támadta volna meg egykori legjobb barátja. Ez az esemény bevonult a médiatörténetbe, azért, mert a magyarországi társadalmi helyzet odáig süllyedt, hogy ez az egész nyilvánosságot kaphatott.

Véleménye szerint a jelenlegi magyarországi események nevezhetők-e médiaháborúnak?

Én nem tekintem ezt a méltatlan közéleti cirkuszt médiaháborúnak. Itt valójában a gazdasági és politikai hatalom újrafelosztása zajlik. Ennek során a médiapiac intézményei is eszközzé váltak. Magyarországon 1989. június 4-e óta egy nap szünet sem volt, hogy a politikai pártok ne harcoltak volna a média megszerzéséért, uralmáért, hatalomban való felhasználásáért.

Mi lehetett Simicska Lajos kirohanásának indíttatása? Mi lehetett a konfliktus gyökere?

Erről csak feltételezéseket tudok mondani. Mint tudjuk, ez az egész konfliktus egy korábbi beszélgetésükre vezethető vissza. A választások után egy olyan politikai ellentét jelentkezett, ami Simicskára nézve anyagi következményekkel is járt. Az eset óta eltelt tíz nap alatt az üzletember először a Szerencsejáték Zrt.-beli 250 millióját veszítette el. Másodsor nem ő, hanem Szijjártó Péter édesapja nyert egy tenderen, aki eddig – Simicska mögött – mindig a második helyre szorult. Ez már 500 millió forint. Ha pedig bejön az

egykulcsos médiaadó, az az eredeti 600 millió helyett körülbelül 1,2 milliárd pluszkiadást jelent. Ha hozzáadom az 500 milliót, Simicska már veszített 1,7 milliárd forintot. Ennek gyökere az lehet, hogy Simicska kiváltságos pozícióját meg akarják szüntetni. Megdöbbenő módon ezeket a konfliktusokat már nem tudták párton belül tartani, és nyilvánosságra kerültek.

Mit gondol, milyen következményekkel számolhatunk a közéletre, illetve a médiaszíntérre nézve?

Mivel az internetes és a nyomtatott sajtó is jórészt csak találgatásokba bocsátkozik, én is ahhoz a táborhoz csatlakozom, hogy a következmények – egyelőre – beláthatatlanok. Amióta megszavazták a médiaadót, úgy tűnik, elindult egy belső harc, ráadásul a kormánypárton belül generációs háborúk vannak, a Fidesz

összezavarodott. Attól függ, hogy milyen irányba megyünk, hogy Simicska kiteríti-e a kártyáit.

Jelen állás szerint a kormány egységesen öt százalékra csökkentené a reklámadót. Mi állhat a reklámadó enyhítésének hátterében?

Ahogy Lázár János elmondta, az enyhítés hátterében az áll, hogy az Európai Unió kötelezettségzegési eljárást indít Magyarország ellen, ha a reklámadó sávós formában marad meg, mivel ez ellentétes az uniós alapelvekkel. Tehát ezt kénytelenek elfogadni. Ezenkívül az RTL Klub által indított hirdetés kampány elég mély sebeket okozott. Összefoglalásul: én úgy érzem, hogy ezt az egészet a magyar médiapiac szereplői kissé felturbózták.

Az egykulcsos reklámadó elfogadása esetén Ön szerint a jö-

vőben változik-e az RTL Klub híradójának hangvétele?

Szerintem igen, szép csendesen változni fog. Úgy gondolom, az RTL Klub van olyan profi, hogy azt a látzatot fogja kelteni, hogy kritizálja a hatalmat, miközben ez a nyílt, kampányszerű kritizálás enyhülni fog. Ez egy természetes folyamat; az RTL Klub milliárdokat takarít meg, a sikeres alkut pedig egész biztos valamivel viszonznia kell. Azonban itt nem is igazán a pénzről van szó, hanem az elvről – és az RTL mögött áll az Európai Unió is.

Ön mit gondol a közmédia átszervezéséről?

A közmédia átszervezése önmagában teljesen elfogadható dolog, a BBC-nek is számos csatornája van. Egy nemzeti televízió, amelyet 80 milliárd forint közpénzzel támogatnak, minimum öt csatornával kell rendelkeznie, így Magyarország esetében is indokolt, hogy ha a közmédia állva akar maradni a médiapiacra, akkor növelje kínálatát. A helyzet viszont az, hogy az MTV – mely jelenlegi formájában nem túl korszerű intézmény – pillanatnyilag a hazai televíziózás történetének mélypontján van: ami a nézettségét illeti, olykor tartósan 10% alatt bukácsol. A Viasatnak lassan dupla annyi nézője van, mint a Magyar Televízió 1-es csatornájának. Továbbá az, hogy kinevezik a Dunát nemzeti csatornájának, az egy pitiáner agyrém, és a hozzá nem értés bizonyítéka. Tessék megnézni a Duna nézettségét: tragikusak az adatok!

Hogyan vélekedik a köztelevíziós hírcsatorna indításáról?

Van Hír TV, ott az ATV, fogható a BBC, továbbá a rengeteg internetes portál, amelyek jobbak, mint egy hírcsatorna, hiszen egy hírtelevíziónál máshogy zajlanak a hírperidusok még akkor is, ha a „breaking news”, tehát az „adásmegszakítás” ma már nálunk is hagyomány. Márpedig ha az ember friss híreket szeretne megismerni, elsősorban az interneten keresi.

Egy esetlegesen újonnan kialakuló jobboldali platform tud-e, illetve képes-e oknyomozó anyagokkal előállni?

Természetesen! Lesz olvasótábor, lesz nézőközönsége, mert van egy jobboldali szavazótábor, amely – akárhogy is számolunk – legalább 1,2 millió ember.

SZALAI RÉKA

Az első médiaháború

A „médiaháború” kifejezés közel sem új keletű a magyar közéletben. A közbeszéd ugyanis gyakran hivatkozik így a rendszerváltás és a végzetes lassúsággal megszülető médiatörvény 1995 végén történt elfogadása között eltelt időszakra, mely egyebek mellett az elektronikus sajtó irányításának megszerzését célzó politikai manőverekről maradt emlékezetes.

A politikai átmenet jogi értelemben (is) rendkívül kaotikus állapotok közepette zajlott le. Ez érzékenyen érintette a médiát, amely az állampárti felügyelet alól kikerülve hatalmi szempontból légüres térbe került. Antall József miniszterelnök, az első szabad választáson győztes MDF elnöke bár fontos kérdésként tekintett a sajtóügyre, nem tartotta lényegesnek a közmédia kormánykezelését. Ezért saját pártján belülről is sok bírálat érte, tekintve, hogy az MTV apparátusa már a választás előtt sem bizonyult együttműködőnek a későbbi kormányzó erőkkal. Csurka Istvánnal, az MDF alelnökével való konfliktu-

sa – aki ellentmondást nem tűrően azt vallotta: akié a hatalom, azé az állami média – alapjaiban határozta meg a médiaháború kibontakozásának és lefolyásának menetét. A viszály középpontjában legtöbbször az Antall által kinevezett televízió- és rádióelnökök, Hankiss Elemér és Gombár Csaba munkássága állt, akiknek a feladata a pártsemlegesség fenntartása volt a törvény megszületéséig. A parlamenti pártok naponta folytattak parttalan vitákat a televízió műsorrendjéről,

illetve a közélet eseményeinek bemutatásáról. Eközben Hankiss próbálta patikamérlegesen mérni a kormánynak és az ellenzéknek kínált felületet. Ez abban nyilvánult meg, hogy a televízió 1-es és 2-es csatornája gyakorlatilag egymás ellensúlyaként működött a pártatlan tájékoztatást szem előtt tartva, ami rendkívül költséges megoldás volt. Antall kénytelen-kelletlen engedett a belső nyomásnak. Miután hibába kérte Göncz Árpád államfőt a médiaelnökök felmentésére, a Kul-

turális Bizottság 1992 nyarán kormánypárti többséggel kimondta azok alkalmatlanságát. Hankiss és Gombár lemondtak tisztségükről, de csak azt követően, hogy decemberben az ellenzék az SZDSZ-szel az élen leszavazta a médiatörvénytervezetet.

Az események akkor gyorsultak fel, amikor Antall József 1993. decemberi halálát követően a kormánypártok elérkezettnek látták az időt a – még mindig szabályozatlan – média nyílt „elfoglalására”. A sajtótörvényt azonban nem maradt idejük átvinni: a következő választásokon győztes MSZP-SZDSZ koalíció már kétharmados többséggel alkothatta meg a szabályozást saját érdekeinek megfelelően, amely 1996-ban hatályba is lépett. Ettől kezdve nem volt olyan parlamenti ciklus, amely során felmerülhetett volna a közmédia pártsemlegessége, hiszen a kormányok mindig az előzőleg hatalmon lévők befolyásának felülírására törekedtek. Az első médiaháború lövészárkainak kiásása pedig nemcsak a politikusok, hanem az újságírók között is felgyújtotta a meglévő ellentéteket, és megágyazott annak a máig érvényes tendenciának, amely szerint a közszolgálati működés a gyakorlatban a regnáló kormányok irányelveinek való megfelelést jelent.

BOGATIN BENCE

Lojalitás mindennekfelett?

A médiaháború csatabárdjait kiásó szerkesztőségi vezérkar lelkiismereti okokra hivatkozva mondott le. (A közleményt a Magyar Nemzet Online-on olvashattuk az eseményt követő percekben; maga Simicska Lajos, a jobboldali médiabirodalom feje is innen tudta meg.) Voltak, akik szkeptikusan fogadták a hírt, a tulajdonos véleménynyilvánítása pedig felrobbantotta az internetet. Akadhattak, akik úgy érezték, eddig mélyen korruptnak hitt magyar társadalmunk végre megérett arra, hogy egyes értelmiségi képviselői ilyen elvhű döntést hozzanak, mint a magas beosztásból és jó fizetésből távozó fejesek.

A médiatulajdonos és a miniszterelnök között már régóta húzódo nézeteltérések voltak, mostanra pedig végleg bebizonyosodott a kormánypárton belüli törés. A felmondásokból sokan arra követ-

keztenek, hogy talán egyenesen a miniszterelnök és ex-jóbarát ült le a médiumok vezetőivel, hogy adják fel posztjaikat azért, hogy bizonyítsák hűségüket (vagy annak látszatát) a Fidesz iránt. Simicska a kiszélesített reklámadó terhe miatt állítólag száznyolcvan fokok fordulatra kérte a vezetőséget, akik a nyugodt alvás érdekében kiléptek, mielőtt véres harcba rendelték volna őket. Az újonnan kinevezett vezetők ezt cáfolták – és laikus szemmel nézve az említett tartalom sem igazolta a pálfordulás pletykáját.

Sokkal valószínűbb a már nemkívánatosra vált régi fideszesek leszalámizása, melynek egyik nagy áldozata az állami megrendelésektől korábban elesett Simicska. A lelkiismeretéről hírhedt brigád talán az újfajta törekvéseket folytató kormánypárttal ért egyet, s valóban lojalitásból mondták le, de

az is megeshet, hogy az egy héttel korábbi, a Népszavában tett Simicska-kijelentést követően a háborút megelőzendő mondták le őket. Egy biztos: a döntéshozás sohasem szívelte a kormánykritikus médiát, márpedig Simicska birodalmának immáron minden oka

meg lett volna az efféle fordulatra, és ennek megtörténte a jövőben sem kizárt. A politikának kétségkívül rettentő ereje van, de ne feledkezzünk meg a negyedik hatalmi ág – a média – lehetőségeiről sem.

DENGYEL DÓRA

A „strucc-béka-emberiség” letűnésének átfogó elmélete

9595 – A lakhatatlanná vált Földre érkezett két űrlény. Az emberi nyelvvel kiejthetetlen nevű P’fiks és L’n’uz az egykor az egész bolygót benépesítő civilizáció után kutatott. Félig leomlott felhőkarcolók, porral belepett szobrok és omladozó erőművek tarkították útjukat.

A korábbi expedíciók nem találtak a Pusztulás korából írásos emlékeket – az utolsó nyomtatott dokumentumok a XXII. század közepéről maradtak fenn. A történészek teóriái szerint ekkor váltottak át a sárgolyó lényei a teljesen digitális életmódra. Mervelemezeket és adatkristályokat a későbbi időkben is találtak, de azokból képtelenek voltak kinyerni az információkat,

így nem tudták, mi okozhatta az élővilág kihalását. Talán a klímaváltozás, a robotlázadás, az atomháború vagy egy agresszív csillagközi hadsereg genocídiuma okozta a végzetet?

P’fiks és L’n’uz ezt a kérdést akarta megválaszolni. A Capella csillagrendszer őrállomásán található egyetem biológus-politológus doktorandusz hallgatói egészen vad elmélettel álltak elő. Szerintük a korábban majommal rokonított homo sapiens a XX. század során a struccokkal és a békákkal keresztezte saját DNS-ét. A számunkra furcsán hangzó hibridizációra rengeteg írásos bizonyítékot találtak. Számátlan neves gondolkodó hasonlította a XXI. századi polgárokat az említett állatokhoz. Míg a legtöbben ezt egyszerű metaforaként értelmezték, a két PhD-zó meg volt győződve arról, hogy ezeket a sorokat szó szerint kell értelmezni.

„Ha forró vízbe rakjuk a békát, rögtön kiugrik. Ám, ha hideg vízbe rakjuk, és fokozatosan felforralljuk azt, akkor csendben megfő. Országunk polgárait ugyanez az attitűd jellemzi” – szölte az egyik primer forrás. P’fiks szakdolgozatában erre a sorra hivatkozta bebizonyította, hogy az úgynevezett „béka-emberek” nem hagyták el bolygójukat a klímaváltozás miatt, mert nem észlelték a bajt, míg túl késő nem lett.

„Korunk fiait a struccpolitika jellemzi. Ahelyett, hogy problémáikat megoldanák, a homokba dugják fejüket” – szölte egy másik primer forrás. Ez L’n’uz diplomamunkájának alaptételét adta, aki rámutatott, hogy a Föld kérgébe vájt óriási városok bizonyítják, hogy a „strucc-emberek” a klímaváltozás helyrehozása helyett a föld alá bújtak túlélésük átmeneti biztosítására.

Munkájukra mindketten jelest kaptak C’dh’nm professzoraszszonytól. Konzulensük úgy tartotta: mindkét fiatal rendelkezik az igazság egy szeletével, ezért megkérte őket, hogy doktori tézisékben együtt dolgozzák ki a „strucc-béka-emberiség” letűnésének átfogó elméletét.

P’fiks és L’n’uz először különböző strucc- és békafajokat klónozott egy állatkert romjai között felfedezett DNS-mintából, de egyik állatnál sem tudták megfigyelni a korábban leírt viselkedést. Lehetséges, hogy a hasonlítások mégis metaforát jelentettek? Elgondolkodtak ezen. Majd kidolgoztak egy újabb kísérletet.

Ketrecbe zárták a struccokat és a békákat, majd népszavazást írtak ki arról, hogy elengedjék-e őket. A szavazóhelyiségekben az állatpopuláció kevesebb mint tíz százaléka jelent meg, és a gombnyomással üzemelő voksoló gépeket alig négy százalék használta. Ráadásul többen szavaztak a fogságban maradásra, mint a szabadságra. A demokrácia megbukott. P’fiks és L’n’uz módosították hipotézisüket. Az állati génekből származó káros ösztönök helyett a strucc és a béka DNS hatására megjelenő politikai apátia, egyéni felelősségvállalás hiánya és a konszenzusok megkötésére való képtelenség okozta a „strucc-béka-emberiség” bukását. Disszertációjukra négyest kaptak.

SÜLE ANDRÁS

Egy nap

Reggel

Mikor mindent mérni kell
– fényt, hangokat, életeket
Számolni
Elszámolni az éjjellel

Fogmosás közben tükörbe
Csipásan nézni
Kell, mert
A szem a lélek tükré
Keresed kínkeservesen
Az elhagyott darabot

Hideg levegőhöz érve
Rájössz, kinek adtad
Magad
Kölcsön
(Örökbe?)
Egy otthagyt darab

Egy eltelt óraszelet
Megy-jár-kei tovább
Gondolkodni
Nincs idő, nincs idő
Vagy épp túl sok van
A csendben belül
Sosem tudni milyen
Szín van

Már ez sem lesz fényes nap
Csak papírral elvágott
Énkép-darab

Túlnőtt dimenziók
Egy méter hatvan centiben sétál
El mellettem a tükör
Tűróképes vagyok az idővel

Reggel-este fogyasztott légzés
Más hangja van más pillanatban
Minden gondolatban
Egy új könyv a világ
Énkép-darab: szavak

Sorba rendezett fények
Egy gyertya égve marad
Reggelre újradermed
Más alakú lesz az éned
Két deci álom elnyeli a sötétet

TAMÁS DOROTTYA

A műsornak ezennel vége... örökre

Két hónap telt el az újból, máris számos zenekar jelentette be, hogy előbb vagy utóbb, de az biztos, hogy még ebben az évben befejezi munkásságát. Rajongók sokaságát rendítik meg ezek az éppenséggel jónak nem mondható hírek. Egyesek szomorúan elfogadják, mások felháborodva kérdezik: miért pont most, nincs más megoldás?

Az egyszerű kérdésre persze mindenki próbál ésszerű válaszokat adni, de a valós okát valószínűleg soha nem fogjuk megtudni. Legtöbbször azt kapjuk vissza tőlük, hogy mást szeretnének már csinálni, és ebbe a zenélés nem fér bele, esetleg magán jellegű gondok miatt ér véget a közös munka. Első hallásra egyből kijelentjük, ez sablonszöveg, az igazságot szeretnénk

hallani, de ha jobban belegondolunk, lehet, hogy mégsem az. Egy-egy hosszabb turné alkalmával akár hónapokat is együtt töltenek a zenészek, mely nem mindennapos eset. Ilyenkor előkerülhetnek azok az emberi hibák, melyek általános esetben fel sem tűnnek senkinek,

ekkor azonban akár vezetések is lehetnek.

A problémák azonban nem mindig vezetnek teljes búcsúhoz. Bizonyos esetekben csak tagcsere a következménye a belső konfliktusoknak. Van, amikor éppen ez vezet az együttes legnagyobb sikereihez,

viszont sajnos fordítva is elszülhet a dolog. Új ember, új módszerekkel és ötletekkel. Ha sokat változtatnak a régin, az a rajongóknak nem feltétlenül fog tetszeni.

Az ilyen kiugrások a hírnév okoztatásával járhatnak, ezt természetesen senki nem szeretné. Ilyenkor jöhet szóba a részleges visszavonulás. A nyilvánosságtól elzártnak oldják meg a gondokat, és ezután újratekzik a közös munkát. Azonban az ideiglenes visszavonulások nem oldanak meg mindent, ha egyszer megtörtént, később is felvetődhet a feloszlás kérdése. Az atrocitások száma csak nő, végül a bomba fellobban, és a történet végleg befejeződik. Egyesek nem hagyják abba, új projektbe fognak, mások viszont hallani sem akarnak a jövőbeni közös munkáról, és új életet kezdenek. Ezt azonban mi, halandó emberek nem tudjuk megérteni, csak az az egy lebeg a szemünk előtt: nincs tovább, az előadás véget ért.

KALLA KRISZTINA

Felvarrták a Star Wars ráncait

Nincs emberi vagy földönkívüli – már felnőtt – lény túl a messzi-messzi galaxison, aki ne ismerné a Csillagok háborúját – még ha éppenséggel az űroperát egyébként nem is annyira találja ínyére valónak. Jó pár évnyi pihenő után ismét a köztudatba robbant az ikonikus mű: a Star Wars 7 film már nagy port kavart azáltal, hogy a Disney jóvoltából mutatják be a mozikban az idei év végén. Addig is van mivel kitölteni az idegőrlően hosszú(nak tűnő) időt azzal, ha kezünkbe vesszük a George Lucas – Donald F. Glut – James Kahn szerzőhármás felújított Star Wars-trilógiáját.

Az első, azonnal szembeütő változás a külsín, ugyanis a borítókat rendesen átszabták. Az újabb változatok egyértelműen modernebbek lettek, mégis a megszentségtelenítés és az üdvözlés jellemezte szélsőséges fogadtatásra találtak.

Nem titkolt célja a letisztult (amelyet a mai túlságosan ingergazdag fogyasztói társadalomban személy szerint jó ötletnek, illetve előnyösnek találok), roppant kreatív látványvilágnak a rajongótábor felduzzasztása olyan személyek megnyerésével, akik nem ismernék a Csillagok háborúját. Ez már csak azért is egyre hasznosabb, hiszen az SW kultikus korszaka után később született generáció nem feltét-

len „vágja”, ki vagy mi is Csubakka (igen, a mostani fordításban is magyar nevet használ a népszerű vuki), kell-e félni tőle, vagy miért is imádjuk annyira R2-D2 és C-3PO párosát. (Aki pedig az új trilógián és Jar-Jaron nőtt fel, azt különösen sajnáljuk). De lényeg a lényeg, ez a vadonatúj köntös pedig alkalmas a fiatalabb olvasóközönség szemét megragadni, s ezáltal megcélozni. További pozitív hozadéka az újra-

csomagolásnak a figyelemfelhívás az úgymond visszautas filmadaptáció-logikára: bár kevésbé szokványos, de nemcsak könyvet lehet mozivászonra vinni, hanem a sorrend fordítva is működik. S ez esetben nem is rosszul: a regények szorosán a nyomokban követik mozgóképes bátyjukat, viszont valamivel (természetesen részletekben). Melyik fanatikus kívánhatna többet? (Mondjuk jobban belegondolva a fanatikusok pont, hogy kívánnak többet, mert ők azt szeretik, ha mindig minden pontosan úgy van, ahogy megszokták.)

A tartalom sem maradt érintetlenül: új fordításban jelentették meg a trilógiát. E téren már jobban szétcincálták a könyveket. Érzékeny teret ez, mert érthető, hogy újabb olvasók elérése érdekében az avított nyelvezet frissítésre szorult (az esetleges fordítási hibák kijavításán túl), azonban a masszív rajongókban egy világot – a Star Wars univerzumát – képes ez a húzás lerombolni. Lehet szájkaratézni, és szeretni vagy nem szeretni a renovált kiadást – mindkét álláspont alátámasztható érvekkel. Azonban arról ne feledkezzen el senki, hogy ami igazán naggyá tette a Star Wars könyvváltozatait is, az ettől függetlenül nem változott: ez pedig maga a történet.

BÁRTFAI ESZTER

Igazgatói páholy

Kétszer kettő sosem négy – beszélgetés Németh Kristóffal

A Barátok közt Kertész Gézájaként ismerte meg az ország, ma azonban a közönségdarabokat (elsősorban vígjátékokat) műsorra tűző Játékszín vezetője tölti ki Németh Kristóf mindennapjait. Azé a Játékszíné, mely két és fél éve már a megszűnést követően alakult újjá magánszínházként. Vele beszélgettünk többek között a színház fenntarthatóságáról és a budapesti színházi életéről, a „celebbé válás” fontosságáról.

Magánszínházként határozzák meg magukat – de mit jelent ez pontosan?

Üzletársaimmal megvásároltunk egy becsődölt nonprofit Kft.-t, amit lassan három éve sikerrel működtetünk. A mi esetünkben egyértelműen a jegybevétel jelenti a legfontosabb forrást. Ezen kívül fontos szerepet játszanak a szponzoraink támogatásai, a TAO-támogatás, és van egy szabad szemmel jól látható, de az említettek közül a legkisebb tételnek számító költségvetési támogatás is. Mindebből az fakad, hogy az egy színházjegyre jutó támogatás (amennyivel olcsóbban kaphatja meg a néző a jegyet annak valódi áránál) nálunk jóval kisebb, mint a más struktúrában működő teátrumok esetében – a Játékszínnél ez az összeg 1000 forintot sem ér el. Ezért mi nem engedhetjük meg magunknak azt, hogy párszáz forint körüli összegért engedjük be a nézőket.

A maestroszínház.hu portál révén azért be lehet jutni ennyire a Játékszínbe...

Valóban jelen szoktunk néha lenni a Ma este színház!-on, de ennek elsősorban promóciós okai vannak. A bevezetendő, frissen bemutatott darabjainkkal szoktunk ott megjelenni, amelyeknek népszerűsítésére lényegesen nagyobb összeget kellene áldozni, ha pusztán konvencionális módon szeretnénk elérni a célközönségünket. Ezért szoktunk fél áron „beáldozni” néhány tíz jegyet – ez kevesebb, mint százezer forintos veszteséget jelent nekünk, de így még mindig

kisebbségi potenciális nézők elérésének költsége, mintha például a 4-es 6-os villamoson vásárolnánk magunknak reklámfelületet. Ráadásul a portál látogatói biztos, hogy olyanok közül kerülnek ki, akik érdeklődnek a színházi előadások iránt.

A támogatókra visszatérve, köztük azért szerepel a honlapjukon az EMMI és az NKA logója is. Ez megkérdőjelezheti a szűk értelemben vett magánszínház-meghatározást...

Nehéz helyzetben lennék, ha olyan színházat kellene mondanom, akiknél nem szerepelnek az ő logóik, hiszen ezeket akkor is fel kell tüntetni támogatóként, ha valaki öt forintot nyer egy állami pályázaton. Ilyen forrásokból mi is nyertünk néhány millió forintot – többek között egy új magyar darab ősbemutatójára és vidéki koprodukciókra.

Mennyire fontos az, hogy a Játékszín előadásaiban ismert arcok játsszanak?

Számunkra ez elengedhetetlen, hiszen, mint már mondtam, a bevételeink nagyobb része közvetlenül abból származik, hogy a nézők nem kevés pénzt adnak ki a jegyeinkért. A legtöbben hozzánk a jó hangulatért, a nevetésért jön-

nek – emiatt szerencsés, ha vidám előadásokat játszunk (ez nem zárja ki a mély tartalmat). A pénzükért cserébe pedig elvárják a magas minőséget, melynek a saját piackutatásaink alapján az is része, hogy személyes élményeket szerezzenek a kedvenc, például tévében látott színészekkel. Ezt a koncepciót igazolja például a Beugró sikere is.

Ez nem korlátozza az alkotói munkát?

Az, hogy valaki híresség, nem zárja ki, hogy tehetséges legyen – ugyanakkor nem is feltételezi azt. Mi mindig azokkal szeretnénk dolgozni, akik szakmailag is bizonyítottak. Egy új darab esetében a legfontosabb színészválasztási szempont az, hogy passzoljon az adott művészhez a szerep. Szempont továbbá a tehetség és megbízhatóság is, és az, hogy legyen kedve nálunk eljátszani az adott szerepet. Mindezek mellett számít az is, hogy mondjon valamit a művész neve az embereknek. De ezeknek a feltételeknek egyszerre kell teljesülniük.

Ha már magánszínház: kivel versenyzik a Játékszín? Az Orlai-darabokkal? A Vígszínházzal? A Katonával?

Ha tág értelemben vesszük, akkor minden szórakoztató- és média-

ipari szereplővel, hiszen a nézőknek, a vásárlóknak általában havi fix összege jut kultúrára. Szűkebb értelemben pedig természetesen a hasonló előadásokat játszó fővárosi színházakkal (Thália, Centrál, stb.)... És persze a másként működő, de a miénkhez hasonló célú magánszínházakkal (Rózsavölgyi Szalon, Karinthy Színház stb.), de tavaly nyáron épp őket kerestem meg, hogy fogjunk össze, működünk együtt.

Miért? A koprodukciók és vendégjátékok miatt a vidéki színházakkal való partnerséget értem, de a fővárosi konkurenciával való összefogásnak milyen előnyei vannak?

A színházi világban (ahogy az élet más területein) is igaz, hogy kétszer kettő nem négy, hanem lehet jóval több is annál, ha szinergiát érünk el az együttműködésekből. Nekünk például nincs saját szatoloműhelyünk, így ha közösen dolgozunk egy olyan színházzal, amelynek van, akkor az új bemutatók költségének jelentős részét képező díszletkészítéssel tudunk spórolni. Mi pedig a sikeres előadásainknak köszönhetően lassan kinőjük magunkat, így Budapesten belüli vendégjátékok és koprodukciók révén új teret nyerhetünk magunknak.

Úgy látom, egész profi közgazdásszá képződött itt, a Játékszínben...

Ez még 2001-ben, Gödöllőn kezdődött, amikor nagyon fiatalon kineveztek az ottani művelődési központ ügyvezető igazgatójának – sokat tanultam ott, hisz egy a Játékszínnél lényegesebb nagyobb méretű intézményt vezethettem.

Önkormányzati háttérrel azért mégiscsak más...

Más, de nagyszerű iskola volt. Ráadásul véleményem szerint mindegy, hogy honnan jön a forrás, ugyanolyan profin kell kezelni a gazdasági ügyeket. Nagy segítségemre volt a jogász-közgazdász édesapám is abban, hogy ezt megtanulhassam. Mostanra talán elmondhatom, hogy a színházigazgatók közül a legtöbbet érték a gazdálkodáshoz, a gazdasági vezetők közül pedig a művészekhez.

DICSUK DÁNIEL

Sztálingrád 2 – Budapest ostroma

1945. február 13-án véget ért Budapest 108 napig tartó szovjet ostroma, mely során a főváros – Hitler erődé nyilvánító döntésének köszönhetően – gyakorlatilag romba dőlt. Az anyagi és emberi áldozatok mértéke, valamint az épített környezetben keletkezett károk nagysága szinte sehol nem látott méreteket öltött; egyedül Drezda, Varsó vagy Sztálingrád veszteségeihez hasonlítható.

Budapest sorsa néhány hónappal a bekerítés előtt még korántsem dőlt el. Ennek bizonyítéka, hogy a nyilas hatalom az ősz folyamán megkezdte a kormányzervek nyugati határ mellé – többek között Sopronba – költöztetését. Serédy Jusztinián esztergomi érsek és Ravasz László, a református püspöki kar elnöke Budapest nyílt várossá nyilvánítását szorgalmazták, a Mindszenty József vezette dunántúli püspökök pedig harc nélküli feladásra szólítottak fel. A német nyomás hatására azonban november végére megpecsételődött a város sorsa.

A szovjet csapatok által 1944. december 5-én bekerített „erődöt” kb. 70 000 német és magyar katona védte Karl Pfeffer-Wildenbruch SS-

–, és aki nehéztüzérséggel lövette a pesti oldalt, ott hatalmas károkat okozva.

Sztálin célja Budapest elfoglalásával – bár az nagy erőket kötött le és stratégiai jórészt értelmetlen is volt – az ország átállásának kikényszerítése volt. Bízott abban, hogy a főváros elestével a nyugati határ mentén még harcoló csapatok is leteszik a fegyvert. Ezért döntöttek továbbvonulás helyett az ostrom megkezdése mellett a szovjet kötelekben harcoló mintegy 150 000 katona, köztük 30 000 román bevetésével. A sikertelen lerohanási kísér-

tékesebb épületállományban keletkeztek a legnagyobb károk –, amin nem segített a február 11-én meginduló kitörési kísérlet sem. Ennek során közel 40 000 katona próbált a budai hegyek felé átjutni a szovjet vonalakon. A támadók számítottak a hadmozdulatra: a Széll Kálmán és a Széna tér házaiban géppuskákat helyeztek el, hatalmas veszteségeket okozva, így a német vonalakig mindössze 625-en jutottak el. Február 13-án pedig az utolsó alakulatok felszámolásával a szovjetek, (hivatalosan) mint ellenséges várost, bevették Budapestet.

„1945. II. 1.

Reggel. Egy szekrényt feltörve találtam. Rettenetes bombáznak ma. Egy csillárt letörték az állatok (a németekre célzok). Hosszas alkudozás, veszekedés után sikerült megcsinálni, hogy egy üveg pálinkáért kivezetik a lovakat a felettünk lévő szalonból, és segítenek a spalettákat leszedni. A spalettát pedig nem olyan egyszerű leszedni, mert ha az ember sokat ugrál az ablakban, könnyen lelővik (...).”

A harcokban mintegy 25 000 polgári személy meghalt, több mint 52 000 megsebesült. A halottak száma a két oldalon összesen elérte a 150 000-et. (A moszkvai katonai levéltárakból kiderült, hogy 72 000 elesett, 80 000 eltűnt, 240 000 sebesült katonával fizettek a szovjetek Budapest bevételéért.)

A főváros közel 40 000 épületének 27 %-a elpusztult vagy súlyosan megrongálódott, több mint 32 000 lakás megsemmisült vagy lakhatatlanná vált; alig maradt sértetlen épület. Kiegyezett a Vigadó, a királyi vár, súlyosan megsérült az Operaház, a Zeneakadémia, a Sándor-palota, a nagy pályaudvarok, a Nemzeti Színház, a világhírű pesti Duna-parti szállodasor több tagja, jórészt elpusztult a Mária Magdolna templom és a Várnegyed több száz éves házainak nagy része. Az utcákon mindenütt löttemek hevertek, a parkok temetőkké alakultak. Ezekben a napokban semmisült meg az Állatkert is: 2 500 lakójából csak 14 élte túl az ostromot. Január 18-án reggel 7 órakor – utolsóként – az Erzsébet és a Lánchíd is a levegőbe repült, ezzel elpusztult Budapest összes átkelője.

HORVÁTH MÁTÉ

Obergruppenführer (egy rendőr) irányítása alatt, aki a tiszték közül egyedüliként vállalta a stratégiai rossz döntés megvalósítását, aki ok nélkül felrobbantatta a főváros gyönyörű hidjait – mikor a szovjetek már rég átkeltek a Dunán

let után, tartva a haditervet, házról házra kezdték meg a város bevetését, mely így az indokoltnál is nagyobb károkat szenvedett. A több mint két hónapnyi harcok követően a védők beszurultak a Várnegyedbe – emiatt pont a legér-

Az alábbi visszaemlékezés szerzője, az akkor 15 éves Deseő László családjával a Mészáros utca 32. számú házában lakott. A környék az ostrom egyik legtöbbet támadott helye volt, ezalatt folyamatosan vezette iskolai füzetbe írt naplóját:

ProSt!

Világszerte egyre többen és egyre erélyesebben figyelmeztetnek minket arra, hogy a hozzáadott cukorral készült élelmiszerek túlzott fogyasztása könnyen az egészségünk rovására mehet. Példaként megemlíthetjük azt a nemrég megjelent Nature-publikációt, aminek már a címe is sokatmondó: „Közegészségügy: A cukor halálos igazsága”. Ez a cikk rávilágít arra is, hogy az élelmiszeripari vállalatok és kereskedők aligha érdekeltek a helyzet orvoslásában – hiszen a cukor olcsó, a cukor finom, és a cukrot veszik.

A Budai Campuson 2013 derekán indult egy kutatás, amely alacsony kalóriatartalmú, prebiotikus üdi-

tóitalok gyártástechnológiájának kidolgozását tűzte ki céljául. Ez az ún. ProSt! projekt, amely az EU FP7 segítségével fut (PCIG11-GA-2012-322219), valamint a világ egyik legnagyobb tejipari óriásának anyagi és szakmai támogatását is élvezzi.

A kutatás célkeresztjében olyan, a természetben is fellelhető oligoszacharidok állnak, amelyek édesek ugyan, de jelentéktelen a kalóriatartalmuk, és elvileg hozzájárulnak az egészséges bélmikrobióta kialakulásához. Ez azért is fontos, mert közel egy kilogrammnyi bélbaktériumot hordozunk magunkban, s ökölszabályként kijelenthetjük, hogy ha ők nem érzik jól magukat, akkor mi sem. A kutatás egyébként olyan többlépcsős művelet sorokat vizsgál, amelyek alkalmasnak mutatkoznak arra, hogy olcsón és nagy mennyiségben rendelkezésre álló élelmiszeripari melléktermékekből, úgy mint a tejsavó és a melasz, értékes oligoszacharid-tartalmú termékeket gyártsunk.

A gyártástechnológiai fejlesztések az Élelmiszeripari Műveletek és Gépek Tanszéken zajlanak, a fermentációs kísérletek a Mikrobiológiai és Biotechnológiai Tanszéken, míg a minőségellenőrzési gyorsmódszerek kidolgozásában a Fizika-Automatika Tanszék vál-

lal oroszlanrészt. Célunk olyan, nemzetközileg ismert és elismert tudományos műhely létrehozása, amelynek a minőségi kutatás a célja.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN

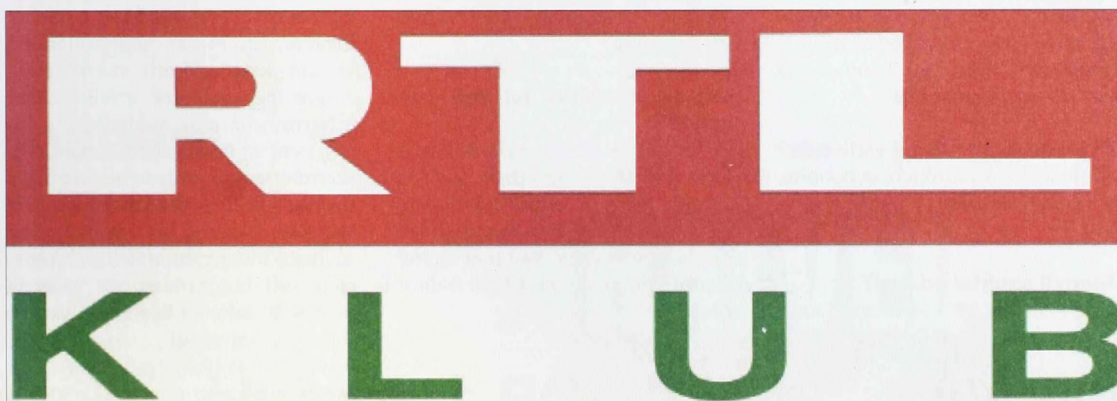
BCE Élelmiszeripari Műveletek és Gépek Tanszék

Mi folyik az RTL és a kormány között?

Az utóbbi néhány hónapban szinte a csapból is az RTL Klub és a magyar kormány között dúló konfliktus folyt, melynek kiváltó oka a bevezetni kívánt, meglehetősen magas reklámadó. A kereskedelmi televízió a híradó kormánykritikussá tételével vágott vissza, ami persze kiverte a biztosítékot a kormánypártoknál.

Hosszas huzavona után végül felröppentek az első hírek a megegyezésről: felajánlották, hogy az RTL is ugyanolyan mértékű adót fizessen, mint a többi kereskedelmi adó, cserébe „csupán” annyit kértek, hogy a híradó „puhítson” kormányellenes hangvételén.

A csatornát azonban ennél keményebb fából faragták, ugyanis kikötötték, hogy a független hírszolgáltatással nem hagynak fel, ellenben az adóból fakadó jelentős üzleti hátrány miatt jogi lépéseket is tesznek. Ezek után a kormánypártok Lázár János javaslatára úgy határoztak,

hogy csökkentik a reklámadót: a jelenlegi sávost helyett az egykulcsos rendszer bevezetése mellett döntöttek, ami számos médiumot rosszul érint. Hogy mekkora lesz az új sarc, még a legnagyobb hatalmú miniszter sem árulta el, de valószínűleg öt százalékos körüli várható.

Angela Merkel német kancellár látogatása után egy nappal a kormány úgy döntött: jobb a békeség az Unióval és az RTL-lel – és még jól is kijöhetnek abból, ha a nyolc-tíz milliárdos összbevétele tervezett sarcból visszavesznek. A legnagyobb reklámadópárti ér-

vet – miszerint fizessen több adót, aki nagyobb bevételt ér el – Lázár elfelejtette. Vagy lehet, hogy észébe jutott: aki többet keres, így is több adót fizet.

Úgy tűnik, a Fidesz is rájött, hogy a kormánykritikus televíziótársaság kezd többet ártani, mint amennyit el tudnak viselni. Csináltak egy kis reklámot az RTL-nek, de most már talán sokallják a hirdetés árát. Hogy a kormány nyomására és az adó enyhítésére végül a csatorna változtat-e hírpolitikáján, egyelőre nem lehet tudni. Ha azonban az RTL Híradó a kormány szája íze

szerinti híreket közöl majd a továbbiakban, akkor könnyen előfordulhat, hogy nézők tömegeinek rokonszenvét veszti el, és ezzel üzletileg nagyobb anyagi veszteséget szenvedne, mint amennyi nyereséget a kormány jóvoltából esetleg nyerne. A Népszava értesülései szerint az RTL kelet-európai igazgatója, Andreas Rudas és a Miniszterelnökség vezető miniszter, Lázár János között a legfrissebb hírek szerint egy titkos paktum jött létre, miszerint végül a reklámadó mértéke és a híradó hangvétele is lecsendesedik.

RUBIN ESZTER

Mindenem a vízilabda – a hónap sportolója: Tóth Ildikó

A huszonhat éves Tóth Ildikó, magyar válogatott vízilabdázó, 2002-ben mutatkozott be a felnőtt magyar bajnokságban a BVSC színeiben. A klubcsapatban háromszor magyar bajnok (2006, 2007, 2008) és ötszörös Magyar Kupa-győztes, válogatottban pedig olimpiai 4. helyezett, Európa-bajnoki bronzérmes 2012-ben és világbajnoki bronzérmes 2013-ban. 2014 nyarán az Eb-n Olaszországot legyőzve a magyar női válogatottal harmadik helyen végzett. Jelenleg elsőéves Emberi erőforrások alapszakos hallgató a Közgázon.

Mikor kezdtlél sportolni?

Még az általános iskolában kezdtem az úszást, és körülbelül tizenöt éve vízilabdázom.

Miért pont a vízilabda?

Tízéves voltam, amikor az akkori iskolámban, a Dózsa György Általános Iskolában, rendeztek egy „sulipóló” amatőr versenyt. Addigra már az úszást nem annyira szerettem, és ott volt számomra a lehetőség: mivel az úszó szakedző ismerte a mostani edzőmet, így könnyű volt vele felvenni a kapcsolatot.

Mit jelent számodra a vízilabda?

Mindent. Ez a munkám, a hobbim, itt vannak céljaim... Tényleg mindent.

Mennyit szoktál edzeni?

A klubban heti tíz órát, de most szer-

dánként és szombatonként mérkőzések vannak, így kissé felgyorsultak a dolgok. Azért a napi két óra általában összejön.

Hogyan készülsz fel egy versenyre?

Az Eb-kre és vb-kre való felkészülésről fizikálisan az edzők gondoskodnak, viszont mind taktikailag, mind lelkiileg saját magunkat kell edzeni. Szerencsére van már egyfajta rutinom, ismerem a saját habitusomat.

Beszélg kicsit arról, milyen érzés volt az Eb-n részt venni.

2001-ben volt először Eb-n a női válogatott, én itthoni utánpótlásként voltam kinn először mérkőzésen. Akkor még más volt a felkészülés, a harminchármas medencében zajlott, nem az ötvenesben. Emiatt már számítottam rá, milyen lesz az Eb-n, de más kívülről látni, mint belülről megélni. Nagy sokk volt számomra, hogy mennyien kíváncsiak ránk, és jó volt, hogy utána oda tudtunk menni a rokonokhoz, barátokhoz.

Feljethetetlen élmény volt testközelből megélni, érezni a sok ember szeretetét.

Mit jelent számodra ez a bronzérem?

Úgy érzem, hogy ez vigasztal. Ez már a sokadik bronzérem, amit elhoztunk. Valakinek jó, ha érmet hoznak, de mi már szeretnénk kitörni. Előre kell lépni, a győzelem a cél.

Mi lesz a következő megméretetés?

Elsősorban a világbajnokság, de addig még lesz például a Világliga-selejtezőben egy meccs az orosz válogatott ellen. De leginkább a vb.

Mennyire támogatja az egyetem a sportolást?

Támogatják. Az egyetemek többsége kötött egy megállapodást a Magyar Olimpiai Bizottsággal, amivel biztosítják, hogy többé-kevésbé zökkenőmentesen menjen a dolog. Leginkább a kedvezményes tanrenddel támogatnak. Jó, hogy figyelembe veszik, hogy az ember nem azért nem megy be az órára, mert lusta, hanem mert sportol.

Lenne valami, amit üzennél az egyetemistáknak?

Én azt mondom, hogy lehet sportolni és tanulni egyszerre, és arra buzdítok mindenkit, hogy a minimális mozgásra hagyjon magának időt. Aki komolyabban sportol és szeretne mellette tanulni, próbálja meg egyszerre. Nem kell félni, hogy választani kell a tanulmányok és a sport között. Nem kell választani, mert kap olyan támogatást, amivel meg lehet csinálni a kettőt együtt, több ilyen példát is látni.

KNEIFEL JANKA

III. Vízilabda MEF0B 1. forduló – élménybeszámoló

Február 14-15-én zajlott a férfi vízilabda MEF0B első fordulója a Nyéki Imre uszodában. A népes (leginkább budapesti) intézmények indulói között szerepelt a Budapesti Corvinus Egyetem csapata is. A sorsolás alapján szombaton három, míg vasárnap egy meccs várt a fiúkra. Az eredmények pedig magukért beszélnek: 100%-os győzelmi

arány, nem is akármilyen gólkülönbségekkel. Sajnos csak a vasárnapi meccsre sikerült eljutnom.

Hosszas utazás után megérkezve az uszodába a párás levegő szinte fejbe vágott. Bódultságom rögtön elszállt, amint megpillantottam a szurkolói tömeget a lelátók soraiban. Azonnal kiszúrtam az épp bemelegítő fiúcsapatból az ismerős arcokat, megjegyezve, hányas számú sapkában

játszanak, mert a vízből kilógó fej az egyensapokban igencsak nehezen azonosítható. Megszólt a kezdést jelző dudu, és elkezdődött a meccs. Corvinusos pólóban feszítve szurkoltam miénknek, eléggé izgulva az elején, mert a Debreceni Egyetem csapata előnyre tett szert. A fiúk azonban megacélozva idegeiket nem vesztettek lendületükből, sőt, pár dupla pontot érő (új szabályokat próbálnak a MEF0B-okon – a szerk.) gól után átvették a vezetést, amit a

végéig meg is tartottak. Szinkronúszókat megrégenítő mutatóanyagok közepette verkedték át magukat az ellenfél védelmén, és szebbnél szebb találatokkal kápráztatták el a nézőközönség tagjait, míg kapusaink és védőink jó pár, igencsak fájdalmasnak tűnő mozdulattal hártották a másik csapat támadásait. Április 11-12-én következik a folytatás – reméljük, hasonló eredményeket sikerül produkálnia a csapatnak!

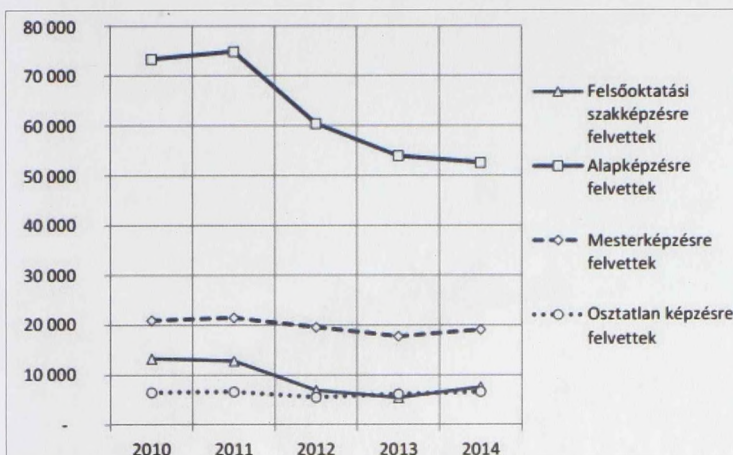
NAGY ORSOLYA

Magyar felsőoktatás – a tények tükrében

A magyar felsőoktatás színvonalára milyen irányba tart? Hol állunk a nemzetközi versenyben? Többek között ezekre a kérdésekre keresi a választ a „Magyar Felsőoktatás 2014 – Stratégiai helyzetértékelés” című tanulmány, melyet a Budapesti Corvinus Egyetem Nemzetközi Felsőoktatási Kutatások Központja adott közre a közelmúltban.

A Nemzetközi Felsőoktatási Kutatások Központja (NFKK) egyetemünk Közgazdaságtudományi Karán alakult meg 2008 májusában. A Központ által készített legfrissebb tanulmány közel hatvan oldalon, számos grafikonnal és táblázattal igyekszik pontos és jól áttekinthető helyzetértékelést adni a felsőoktatás iránt érdeklődők számára. Az értékelésből kiderül: a hazai felsőoktatás helyzete összességében nem különbözik jelentősen az ország más társadalmi és gazdasági területeinek helyzetétől.

A dokumentum vizsgálja a 2014-ig felsőoktatásba jelentkező és bejutó hallgatók létszámának változását, ami alapján látható, hogy a 2010/11-

es tanévhez viszonyítva a 2013/14-es tanévre több mint 10%-kal lett alacsonyabb a hallgatói létszám. Nemzetközi összehasonlításban Magyarország azon kevés OECD országok egyike, ahol az elmúlt négy évben csökkent a hallgatólétszám (Szlovénia, Lengyelország, Olaszország, Új-Zéland és Észtország mellett). A 2011-et követő továbbtanulási elbizonytalanodás és nyomában a jelentkezők számának csökkenése után azonban 2014-re konszolidálódni látszott a helyzet, s lassú növekedésnek indult a felsőoktatásba jelentkezők száma, illetve ezzel együtt kismér-

tékben a felvettek száma is – írja a tanulmány. A grafikonon a felvettek száma látható 2010 és 2014 között, képzési szintenként.

A dokumentumból kiderül, hogy Magyarország felsőoktatási helyzete a nemzetközi rangsorok figyelembevételével hazánk fejlettségének megfelelőnek mondható, és általában a középmezőnyben helyezkedik el. Ez a helyzet azonban némi viszályt jelent a 2000-es évek közepéhez képest, amikor a magyar felsőoktatás sok szempontból a kelet-közép-európai régióban általában vezető helyen állt, és felzárkózóban volt az Európai Unió átlagához.

A külföldi hallgatók száma tekintetében szintén negatív tendencia figyelhető meg. A magyar intézményeknél megszerezhető diplomáért itt tanuló külföldi hallgatók abszolút számát illetően 2001-ben a visegrádi országok között még vezető szerepet töltött be hazánk. 2012-re viszont Magyarország valamivel több, mint másfélszeres növekedésével szemben Ausztria közel megduplázta, Lengyelország megháromszorozta, míg Csehország és Szlovákia megötszörözte külföldi hallgatóinak létszámát. Legdinamikusabban a más földrészek hallgatószáma növekedett: a tíz évvel ezelőtti 14%-ról 24%-ra. A száz főnél kevesebb külföldi hallgatót adó országok közül Irán és Izrael vezet már egy évtizede, míg a harmadik helyen Nigéria áll, ahol a leginkább megnőtt a hazánkba küldött hallgatók létszáma. Az európai cserehallgatók és a részképzésben Magyarországon tanuló nem európai hallgatók számát illetően a Tempus Közalapítvány, a Campus Hungary kezdeményezése és a Magyar Rektori Konferencia egy országspecifikus programja hozhat áttörést – szerepel a tanulmányban.

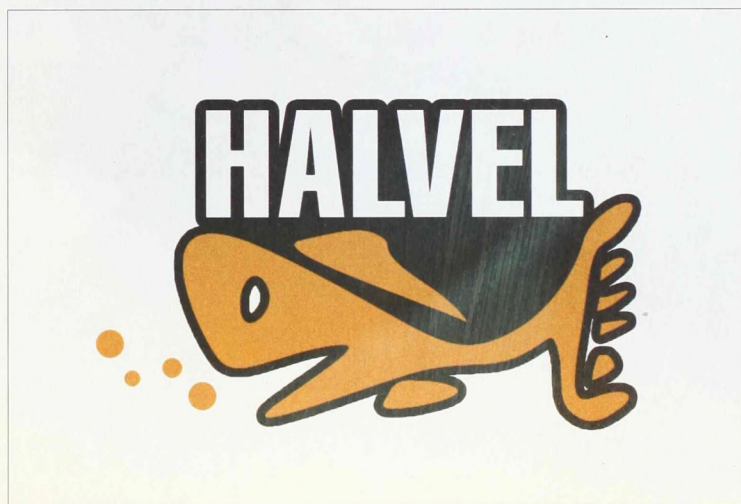
ESZTRENGA-HORVÁTH IVETT

HalVel élesben

Korábbi számunkban már ki-
vesztük a HalVel, most csak
a legfontosabb módosításokat
közöljük Kováts Gergely,
a Minőségügyi Iroda tájékoztatója
alapján.

A véleményezési rendszer informatikailag és tartalmában is megújulás alatt áll. A korábbival ellentétben a jelenlegi szabályok szerint a válaszadók a következő félévben érvényesíthetik az előrehozott vizsgafelvételt, tehát aki most kitölti a kérdőívet, az májusban jelentkezhet korábban. Akik ősszel passzív féléven voltak vagy nem még csak első félévüket töltik az egyetemen, azok tavasszal automatikusan kedvezményben részesülnek. A későbbiekben pedig a lehetőség továbbvihető lesz a következő aktív félévre. Több kérdés fog vonatkozni a

tárgyra, az oktatókra pedig ugyanannyi, mint eddig, utóbbiak csak tartalmukban változnak. Újdonság azonban, hogy a tanulmányi osztályok dolgozói is értékelhetők, ezzel segítve a hatékony ügyinté-
zést. Az eredményekkel a fejlesztési folyamat végén több felületen is lehet majd találkozni: a tantárgyi adatlapokon, az oktatói önéletrajzokon, illetve Moodle-hírként. A hatékonyságot segíti továbbá az ún. Szakfejlesztési Bizottságok felállítása, melyek tagjai a szakon tanuló hallgatók, oktatók, a munkaadók és esetleg már végzett hallgatók képviselői. Feladatuk a szak rendszeres (éves), átfogó értékelése, amelynek során kiértékelik a HalVel és más felmérések eredményeit, valamint javaslatokat fogalmaznak meg a tárgyakra, oktatókra és egyetemi szolgáltatásokra vonatkozóan. Az adott hallgatói képviselő társai nevében beszél, tehát azok anoni-

mitása biztosított; amiatt, amiért felszólal, retorzió nem érheti. Így előtérbe kerülhetnek olyan problémák is, melyek a HalVelen keresztül nem váltak egyértelművé. A szakok rendszeres felülvizsgálata, amelybe a legfontosabb érintetteket bevonják, ma már nemzetközi

sz tendernek számít. A 2014. júniusi szenátusi ülés óta a karok feladata és felelőssége a szakfejlesztési bizottságok megalakítása. Bővebb információkat a Minőségügyi Kézikönyvben találhattok.

DENGYEL DÓRA

HÁZIGAZDA
**ÓBUDAI
EGYETEM**

2015 EFOTT

CSAK SZABADON...

VELENCE/JÚLIUS 14-19.

WWW.EFOTT.HU • FACEBOOK.COM/EFOTT

Corvinus Online ajánló

Sade márki – a szürke eredeti ötven árnyalata

De Sade márki nevét hallva sokak szeme felcsillan, míg mások elborzadnak. Szinte mindenkinek van véleménye róla, még annak is, aki egy sorát se olvasta. De miért számított munkássága tabunak a 20. századig? Miért töltötte fél életet börtönben, és miért ítélték halálra? Miért kellett egyik fő művét háromszor is újraírnia? Hogy volt képes olyan alkotókat meghihetni, mint Baudelaire és Pasolini? Ki volt az az ember, akit Apollinaire a valaha élt legszabadabb szellemnek nevezett? Ki volt valójában a szadizmus névadója?

SCHUCK RÓBERT

A társadalmi egyenlőség álszent harcosai

Pár éve felszínre tört az SJW szubkultúra. Ügyük igaz, a társadalmi igazságért küzdenek, de ideológiájuk inkoherens, eszközeik mérgezőek. Elnyomással küzdenének az elnyomás ellen. Minden kiváltságait féltő konzervatív rémálmát, a szőnyiszilárdok nemezisést alkotta meg az internet. Az SJW-esek, azaz a Társadalmi Igazság Harcosai (Social Justice Warriors) olyan bloggerek vagy tumblások, akik főként azal foglalkoznak, hogy a hátrányos helyzetű csoportok nevében küzdenek meg az állítólagos elnyomókkal szemben. Sajnos a cél nem úgy tűnik, hogy az egyenlő esélyek megteremtése lenne, ha-

nem olyan semmibe tartó, állandósult értelmiségi kultúrharc, amelyhez képest a magyar belpolitika a szeretet és a béke szigete.

SÜLE ANDRÁS

A bulinegyed megöli a vidéket?

„A vidék teljes halál” – mesélte Palotai Zsolt egy interjúban. Ő mint DJ teljesen más szemmel látja a jelenlegi bulihelyzetet. Kijelentésével arra utalt, hogy a fővároson kívül már alig maradtak fiatalok, sokan elvándoroltak. Több mint huszonöt éves pályafutása során végignézte a közönség változását, és végül elfogyását a vidéki klubokban.

BUJDOSÓ BEÁTA ZITA

Ne csak olvass, nézz is bennünket!

Megdöbbenék, ha nem hallottál volna már a Közgazdásról, hiszen most is éppen a kezdedben tartod ezt a nagy múltú egyetemi lapot. Bár az is lehet, hogy a XXIII. század Marsra költözött emberiség utódaként csápodba fogott tableten olvasod tartalmunkat. Ki tudja. Lényeg, hogy most épp minket olvasol, ezt az újságot.

Talán a blogról is hallottál már, hiszen ezt az oldalt is három cikk ajánlója és a hozzájuk tartó

zó QR-kódok ékesítik. Olvasd el őket szépen, ha gondolod, talán kommentelj is hozzájuk, küldd el őket barátaidnak, ellenségeidnek, mutogasd meg a tömegközlekedésen melletted ülő bácsinak, néinek, kiskutyának.

No de legyünk őszinték! A szép nevű CorviNewsről hallottál-e már? Mert hát ez egy igazán klassz kis kezdeményezés, amelyet mi, a Corvinus Hallgatói Médiaközpont csinálunk Nektek, hogy elérjenek Hozzátok az Egyetemünket érintő legfrissebb hírek, méghozzá YouTube csatornánkon keresztül! Skubizd meg és iratkozz fel!

Haladunk a korrallal és a trendekkel, néha a négyes metróval is, ha épp a

sziliba megyünk, de száz szó, mint egy, a világ digitális, osszunk meg videókat! Műsorvezetőink, operatőreink, vágóink lelkesen munkálkodnak, ötletelnek, hogy egyre jobb és egyre népszerűbb adásokban mutassuk be az egyetemi életet.

Fontos, hogy a CorviNews-t Nektek csináljuk. Szeretnénk, ha corvinusosként tájékozottak lennétek mindenről: rendezvényekről, bulikről, arról, hogy épp hol van a jó öreg Marx-szobor. Adásaink időszakosan jelennek meg, kikerülnek a Facebook-oldalunkra, de mi nem elégszünk meg ennyivel. Rád vágyunk. Arra, hogy Te is kövess minket és esetleg oszd is meg

az évfolyam csoportjában az új videókat.

Nincsenek illúzióink, tudjuk, hogy nem vagyunk olyan csilivilik, mint az RTL Klub, és talán még Szirmai Gergely karizmájához is fel kell érünk. Szerintünk azonban nem ez a lényeg, hanem az, hogy dinamikusan fejlődünk és folyamatosan profibb, ügyesebbek leszünk. A sikerhez azonban Te kellesz, a Te figyelméd, a Te visszajelzésed.

Arra kérünk, kövesd YouTube csatornánkat, nézd adásainkat és bármilyen más üzenetet. Gyere, csináljuk meg együtt a lehető legjobb egyetemi híradót!

KRISTÓF ANIKÓ, SÜLE ANDRÁS

corvinustv

HALLGATÓI TELEVÍZIÓ

Kortárs balett

Amikor azt mondom, táncoltam kortárs balettet (hobby szinten), a legtöbben elismerően bólogatnak, miközben fogalmuk sincs róla, mit takar ezt a műfaj, és miben más, mint a klasszikus társa. A tanárom elmondása szerint a kortárs balett nem más, mint siklani a földön, úgy táncolni, mintha pofonegyszerű lenne, miközben belül igenis erőfeszítés és sok munka.

A modern tánc elemeit és a balett point technikáját vegyíti, rugalmasság és szimbolika jellemzi. Alaptétele a test földdel való

összekötése: meddig és hogyan terjed az emberi test, miként hozhatom magam kapcsolatba a földdel. A kortárs balett zenei stílusa rendkívül színes: a klasszikusabb zongorajátékoktól egészen a popzenéig terjed. A műfaj kevésbé laza keretek között mozog; ezt mutatja az is, hogy ahány oktatónál jártam, annyiféle stílussal találkoztam. Ennek előnye, hogy mindenki megtalálhatja azt, ami a szívéhez a legközelebb áll, hátránya pedig, hogy egy kezdő csak személyes tapasztalatokon keresztül tudja meg, mi az, ami neki kell, ami hozzá közel áll. Ezt persze értelmezhetjük önkérésnek is. A kortárs balett véleményem szerint pont arról szól, hogy habár megvannak az adott technikák, melyeket meg kell tanulni ah-

hoz, hogy valakiből kortárs táncos legyen, mégis egy olyan nyelvet, szimbólumrendszert sajátíthat el, ami egy magasabb fokú lelki nyitottságot ad.

Ha valaki nem érzi magát táncosnak, de érdeklő, milyen lehet, a Szegedi Kortárs Balett előadásai azok, amiket személyes tapasztalatból ajánlani tudok. Nemcsak a mozdulatokkal történő mesélés a megkapó benne, de a zene, a rendezés és a színek is. Egy olyan előadásban, ahol nincsenek szavak, mindent szimbolikusan kell értelmezni. A Budai Várban található Nemzeti Táncszínház beavató programja azt a célt szolgálja, hogy a nem hozzáértő embereket is közelebb hozza a táncos darabokhoz. Az előadás után lehetőség van fakultatív beszélgetésre a darab készítőivel, táncosaival.

TAMÁS DOROTTYA

A HÓNAP FOTÓJA

FOTÓ: ZSILA HAJNALKA

Különleges helyek a kikapcsolódásra

Tavaly már írtunk arról, mely helyeken érdemes romantikázni vagy csillelni Budapesten, mert kevésbé ismertek a nagyjérdemű előtt, így garantálva kikapcsolódásunkat. Most kifejezetten olyan kuckókat mutatunk be, melyek közel találhatóak a Közgáz Campushoz, így akár lyukasban vagy szünetben is felkereshetőek. Következő havi számunkban a budai oldal nyugágyait járjuk körbe.

Az Egyetemtől nem messze található Lágymányosi híd sokak számára az „eddig merészkedek” terület határát jelenti a Nehru-parton sétálva. Este, sötétben mi is óvunk Titeket a híd alatt való áthaladás-tól, mert közvilágítás gyakorlatilag

nincs. Napközben azonban nyugodtan átballaghattok, ugyanis egy teljesen csendes, elhagyott partszakaszt találtok itt, melyre az obskúrus szó talán szelíd jelző az itt-ott eldobált tárgyakkal tarkított betongyárkülső miatt. Sörözés-

re, kutyasétáltatásra, üldögélésre azonban tökéletes.

Az inkább egyedüllet szeretnétek, rátk tört az elkerülhetetlen szomorúság vagy már cérnaszálón táncolnak az idegeitek, a legközelebbi pityergésre alkalmas helynek

a Bakáts teret ajánljuk. A templom körüli padok legtöbbször üresek. Itt aztán senki nem áll meg vagy fagatózik, hogy miért sírsz, vagy fújatsz dühödben. Kényelmesen elüldögélhetsz, amíg jólesik a templom árasztotta üdítő nyugalomban.

Ha inkább melegre és csendre vágysz, de az esztétikai élmény sem utolsó szempont, akkor a Kálvin tértől fél perc sétára található Wenckheim-palota, azaz a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár művészeti olvasótermét javasoljuk. A magas falak, a csodálatos, aranyozott díszítés, a kényelmes fotelek és a filmekben is látható zöld olvasólámpák visszarepítenek az időben. A csend szinte kézzelfogható; a nemegyszer láthatunk elbőbiskolt olvasókat is. Itt aztán mindent lehet, amihez egyedüllet kell. Jóságos adomány, hogy a wifiért külön kell fizetni, tehát ha függőségben szenvedsz, az internet hiánya segíthet, hogy a tanulniórára koncentrálhass. A könyvtár esténként óráig tart nyitva.

DENGYEL DÓRA

Farsang: egy feledhetetlenül vidám mulatság eredete

Igazából igen kevesen ismerik ennek az ünnepnek az eredetét és értelmét. A farsang a vízkeresztől hamvazószerdáig, vagyis a nagyböjt kezdetéig tartó időszak elnevezése. A hagyományok szerint ilyenkor a bálók, vidám mulatságok és lakomák ideje van. Alapvetően a néphagyományokra, tavaszvárásra épül. A lényege a szabályok felrúgása, kigúnyolása, az udvarlás, párválasztás és persze a féktelen mulatozás, a hajadonoknál a párkeresés és az eljegyzés volt.

A farsang története régebbi időkre nyúlik vissza. A középkorban az emberek úgy tartották, hogy a tél vége felé boszorkányok és rosszindulatú szellemek kelnek életre, és özönlik el az emberek világát. A hangos szórakozás, a maskarák és a bálók, felvonulások ezeket a hivatottak távol tartani. A jelmezek eredete is ebből a hagyományból származik; a halál, a hideg és az ártások elűzése végett volt szükség a minél színesebb és vadabb jelmezekre (és

persze, hogy megőrizték névtelenségüket).

A farsang tetőpontja az úgynevezett „farsang farka”. Ez egy háromnapos táncmulatság, amit régebben hagyományosan a kocsmában tartottak. Ez az időszak alkotja az igazi farsangot (farsangvasárnap, farsanghétfő és húshagyókedd). Ilyenkor voltak a legfelszabadultabb mulatságok és legnagyobb karneválok. Nem csak nálunk ismerik ezt a népszokást, számos városban ilyenkor tartják a híres karneválokat, mint például Velenében is. Itthon a legismertebb far-

sangi esemény a mohácsi busójárás: nálunk ez minden évben a böjt időszak előtt hat nappal veszi kezdetét (így esik mindig csütörtökre). Az első írásos feljegyzés erről a hagyományról a 17. századból maradt fent. A busók ruhája azóta sem változott sokat: „A szőrével kifordított rövid bunda, szalmával kitömött gatyá, amelyre színes, gyapjúból kötött cifra harisnyát húztak, lábukon bocskort viseltek. A bundát az öv vagy marhakötél fogta össze derekukon, erre akasztották a marhakolompot. Kezükben az elmaradhatatlan kereplőt vagy a soktollú,

fából összeállított buzogányt tartották. A leglényegesebb azonban, ami a busót busóvá teszi: a fűzfából faragott, hagyományosan állatvérrrel festett birkabőr csuklyás álarc.” – írja az Ancient Hungary Facebook-oldal.

Bár mára a régi szokásokat már javarészt elfeledték az emberek, a fontosabb elemek – mint a beöltözés, mulatozás – a mai napig fennmaradtak a gyerekek és a hagyományörzők nagy örömére, szórakozására.

KRISTÓF ANIKÓ

Megtréfált a ravaszdi rókalány

Hazánk filmipara egy jó ideje betegeskedik, hiszen igazán átütő, a külföldi blockbustereket helyi szinten és mértékben megütő alkotásokkal nem nagyon lehetett találkozni az elmúlt időkben, néhány kivételtől eltekintve (például Valami Amerika, Üvegtigris, Argo, Fehér isten). Csodával határos módon azonban – a kritikusok egyöntetűen pozitív véleménye alapján úgy tűnik, hogy – feltámadt havaiból a magyar filmgyártás. Az akár Mesiásnak is tekinthető emlegetett Liza, a rókalány annyira jól sikerült, hogy akár külföldön is magabiztosan megállhatná a helyét – mindenesetre a japán, argentin és portugál filmfesztivál-nevezés mindenképp bizakodásra ad okot.

Címe alapján egyáltalán nem tűnt számomra ígéretesnek a film. Sőt még akár (össze)zavaró is lehet abban a tekintetben, hogy nekünk már van egy hímnemű nemzeti rókafiguránk Vuk személyében. Aki egy kicsit is járatos a japán-kínai kultúrában, azt viszont nem lehet behúzni a csöbe: tudniillik a róka a távol-keleti mitológiában valójában egy női alakot öltő természetfeletti lény. Ez persze érdekesen hangzik, de nem túl izgalmas alapanyag

egy filmhez. Ám a sztori savát-borsát adó csavar még csak most jön: a kedves, szende tündéri alak csupán megtévesztő álca...

A főhős Liza is ebben a cipőben jár: a harmincéves ápolónő még keresi a nagy Őt, ám szerencsétlenségére rendre elpatkolnak közvetlenül az első randi után, de van, aki még azt sem éli meg. Emiatt a fiatal lány

rókatündérnek hiszi magát; magányában egyedüli társa a képzeletbeli egykori japán popénekes, Tony Tani. A legyekként hulló udvarlók egy idő után pedig felkeltik a hatóságok figyelmét – a bonyodalom ezzel veszi kezdetét, miközben Liza magánéleti problémájával is küzd.

Számomra a Grand Budapest Hotel (megjegyzem, nincs köze fővá-

rosunkhoz) sejlett fel emlékeimben, miután elhagytam a mozi termet – aki megnézi, érteni fogja. Ha valaki igazán különlegesre és non-konvencionális filmre vágyik, az ne késlekedjen, mert megtalálja számításait a Liza, a rókatündérben – amely kicsit szőrös, kicsit szürreális és mesés, de végre a miénk.

BÁRTFAI ESZTER

Tudtad-e?

- A rozsdamentes acél eltávolítja a fokhagyma és a hagyma szagát a kezdről.

- Az eredetileg szobrászként dolgozó Sam Van Aken professzor létrehozott egy olyan fát, amely negyven különböző csonthéjas gyümölcsöt terem egyszerre.

- Liechtenstein kb. tizenhárom millió forintnak megfelelő dollárért kibérelhető naponta.

GYIMESI BERNADETT

Bűvös négyzet

12				32
1			5	21
				47
	15	6		36
34	52	26	24	1-16

Reméljük, belerázódtatok már kelően a szorgalmi időszakba, így kicsit nehezíthetünk a feladványokon. Az e havi rejtvény a bűvös négyzet, melynek lényege, hogy 1-től 16-ig terjedő számokkal – mindet kizárólag egyszer felhasználva – töltsétek ki a négyzethálót úgy, hogy a vastag vonallal elkerített részekben szereplő számok a sorok, illetve oszlopok összegét adják. Jó szórakozást!

GYIMESI BERNADETT

IMPRESSZUM

közgazdász corvinusmedia

MAGYARORSZÁG LEGRÉGBBEN MEGJELENŐ
FELSŐOKTATÁSI LAPJA, ALAPÍTVÁ 1951

FŐSZERKESZTŐ: Pekoli Miklós (miklos.pekoli@bcehok.hu) • **FELELŐS SZERKESZTŐ:** Kelemen Luci • **ROVATVEZETŐK:** Bártfai Eszter (Karrier) • Dicsuk Dániel (Kultúra) • Dengyel Dóra (Közélet) • Gyimesi Bernadett (Kávéház) • Horváth Máté (Központ) • Illés Richárd (Corvinus Sport) • Kelemen Luci (Közinc) • Metzler Viktória (Közír) • Süle András (Közügy) • Szabó Szilvia (Köztudat) • Taksonyi Boglárka (Oktatás) • Valentinyi Júlia (Corvinus World) • **OLVASÓSZERKESZTŐK:** Horváth Zsófia, Koskó Barbara, Ódor Viktória • **NYELVI LEKTORÁLÁS:** Matthew Kery • **TÖRDELÉS:** Rajnai Gábor • **TERJESZTÉS:** Illés Roland (Közgaz) • Kalla Krisztina (Buda) • **ALAPÍTÓ KIADÓ:** a BCE rektora és a Hallgatói Önkormányzat elnöke **FOTÓK:** Kalla Krisztina, Metzler Viktória, Zsila Hajnalka • **E HAVI SZÁMUNK TOVÁBBI MUNKATÁRSAI:** Bodó Virág • Bogatin Bence • Bujdosó Beáta Zita • Esztreng-Horváth Ivet • Jankowski Rita • Kovács-Dobák Géza • Klubert Dóra • Kneifel Janka • Kristóf Anikó • Mazán Barna • Murger Szilvia • Rubin Eszter • Schuck Róbert • Szalai Réka • Takács Mariann • Tamás Dorottya • Tóth Tamás • **NYOMDA:** Topbalaton Kft. • **SZERKESZTŐSÉG:** Corvinus Hallgatói Média Központ / Budapesti Corvinus Egyetem • 1093 Budapest, Fővám tér 8., 2. emelet 233. iroda • Tel.: 06-1-482-5603 • E-mail: info@corvinusmedia.hu • Web: www.corvinusmedia.hu **KÜLÖN KÖSZÖNET:** Halász Gézának és Tózsa Istvánnak